

WYDANIE DE

Siedem groszy

WIADOMOSCI ZE SWIATA - NAJCIEKAWSZE PROCESY SENSACYJNA POWIEŚĆ

dziennik ilustrowany dla wszystkich o wszystkim

Nieudaly zamach na bazylikę św. Antoniego w Padwie

Podróżujący i uczeń gimnazjalny usiłowali wzniecić pożar

Rzym, 28-go listopada.

Jak donoszą z Padwy, policja tamtejsza w nocy z poniedziałku na wtorek aresztowała dwóch mężczyzn, którzy oblali benzyną tylną bramę wejściową do bazyliki św. Antoniego, chcąc wzniecić pożar. Aresztowanie nastąpiło dzięki zarządzonej obserwacji kościołów, a to w związku z dwoma wypadkami usiłowanych podpaleń kościołów w Padwie, co miało miej-

scę w miesiącach letnich. Wówczas zostały również rozrzucone ulotki antyfaszystowskie. Okazało się, że jeden z aresztowanych sprawców jest podróżującym i pochodzi ze Sycylii, drugi zaś jest uczniem gimnazjalnym. Obydwaj przyznali się, że są sprawcami usiłowanych podpaleń kościołów w lecie oraz, że oni rozrzucał ulotki. (T)

B. poseł - komunista Wieczorek skazany na 7 lat więzienia

Poznań, 28-go listopada.

Komunista Wieczorek, który swego czasu działał na terenie Górnego Śląska, skazany został przez sąd w Katowicach na dwa lata więzienia.

Podczas transportu do Wronek zdołał uciec i uciekł do Niemiec.

Komuniści niemieccy wysłali Wieczorka pod przybranym nazwiskiem do War-

szawy celem uprawiania agitacji. Tutaj został on wyśledzony przez wywiadowców i odstawiony do Poznania, gdzie skazany został przez Sąd Okręgowy na pięć lat więzienia. Na skutek apelacji odbyła się ponowna rozprawa, na której Sąd Apelacyjny skazał Wieczorka na 7 lat więzienia.

Śmiały napad rabunkowy na sklep jubilerski w Berlinie

Berlin, 28-go listopada.

We wtorek przed południem dokonano w Berlinie napadu na sklep jubilerski przy Friedrichstrasse. W czasie nieobecności właściciela, gdy w sklepie znajdowała się tylko sprzedawczyni, wszedł jakiś osobnik i po chwili rzucił się na nią, zadając jej cały szereg uderzeń sztabą żelazną. Na krzyk napadniętej weszła do sklepu przechodząca kobieta, na którą

również rzucił się napastnik. Odgłosy walki zwabiły do sklepu przechodniów, po chwili przybyła też policja, która ubezwładniła napastnika, aresztując go. Odmawia on podania nazwiska, a dotąd tylko ustalono, że jest tureckim poddanym.

Obydwie kobiety, które odniosły ciężkie obrażenia, przewieziono do szpitala.

Katastrofalna powódź w Czarnogórze Ludność obozuje pod namiotami

Białogród, 28-go listopada.

Jak donosi dziennik „Vreme“, powódź w Czarnogórze przybrała katastrofalne rozmiary. Skutkiem długotrwałych deszczów najbardziej ucierpiały wsie, położone na brzegach jeziora Skutarl. Tysiące

domów stoi pod wodą. W niektórych miejscach są widoczne zaledwie szczyty słupów telegraficznych. Ludność od szeregu dni zamieszkuje jaskinie górskie lub obozuje pod namiotami. (T)

o zastrzelenie bojownika hitlerowskiego. We wtorek przemawiał prokurator, który zażądał kary śmierci dla wszystkich oskarżonych. (T)

Marsz wojsk rządowych na Fuceu

Londyn, 28-go listopada.

Jak donoszą z Szanghaju, rządowe wojska chińskie wkroczyły w niedzielę w granice prowincji Fukien. W ten sposób został podjęty marsz na Fu-Czau. Dwa chińskie okręty wojenne znajdują się w rejsie do Amoy, gdzie będą próbowały wylądować wojska lądowe. Przywódcą powstańców, general Tay-Czing-Kai, gromadzi oddziały wojskowe, żeby stawić opór chińskiemu wojskom rządowym.

Prokurator domaga się kary śmierci dla 11 komunistów

Berlin, 28-go listopada.

Jak donoszą z Dessau, przed tamtejszym sądem przysięgłych odbywa się rozprawa przeciwko 11 komunistom, osk-

Angielski kapitan-lotnik Stocken z swym ulepszonym aparatem G-ABCC. Całe ulepszenie polega na tem, że dzięki specjalnym skrzydełkowatym przyczepkom u obu skrzydeł, aparat startuje z miejsca i ląduje prawie pionowo.

Czystka w urzędach państwowych na Ukrainie

Masowe usunięcie żywiół nacjonalistycznych

Ryga, 28-go listopada.

Z Moskwy donoszą o nowych interesujących szczegółach przeprowadzonej na Ukrainie „czystki” w sowieckich urzędach państwowych. W Komisarjacie Oświaty ujawniono istnienie ukraińskiej organizacji nacjonalistycznej, wskutek czego wydano i pociągnięto do odpowiedzialności 2000 urzędników i pracowników oświatowych. Z ukraińskich instytucji naukowych, oraz z wyższych uczelni wydano 300 profesorów i lektorów pod zarzutem przynależności do opozy-

cji ukraińskiej. W 8 innych urzędach państwowych w Charkowie usunięto ponad 200 urzędników. Również w organizacjach gospodarczych i spółdzielczych usunięto około 3000 nacjonalistów ukraińskich, którzy należąc do partii komunistycznej prowadzili wywrotową akcję separatystyczną. Z ogłoszonego dopiero o-becnie przemówienia pełnomocnika Stalina na Ukrainie, Postyszewa, wynika, że władze sowieckie w dalszym ciągu prowadzą energiczną akcję przeciwko żywiółom nacjonalistycznym.

400 tysięcy osób poddanych zostanie sterylizacji

Berlin, 28-go listopada.

Jak donosi „Zuericher Volksrecht“, niemiecka ustawa o sterylizacji ma wejść w życie z dnem 1-go stycznia 1934. W ciągu pierwszych 2 lat działania ustawy, — sterylizacji ma być poddanych 400 tysięcy obywateli Rzeszy.

komunizmu w Japonii w przeciągu trzech lat. Ogólna liczba aresztowanych w Japonii komunistów wynosi przeszło 60 tys. osób, z pośród których 15 tys. ma być elementem szczególnie niebezpiecznym. Ministerstwo postanowiło tych niepoprawnych komunistów osadzić na bezludnej wyspie, aby ich w ten sposób unieszkodliwić. (T)

60 tys. aresztowanych komunistów w Japonii

Londyn, 28-go listopada.

Donoszą z Tokio, że w dzienniku „Jomuri” ukazała się wiadomość, iż japońskie ministerstwo spraw wewnętrznych wygotowało plan zupełnego wytepienia

Strejk Arabów w Jerozolimie

Londyn, 28-go listopada.

Jak donoszą z Jerozolimy wybuch tam w poniedziałek strejk generalny Arabów, który był projektowany dopiero na dzień 29 lub 30 listopada. Policja urzęduje w hotelach i na ulicach miasta formalne polowanie na nielegalnych emigrantów,

Echa strzelaniny między strażnikami i przemyślnikami przed kraitkami sądowymi w Katowicach

Wtorkowa rozprawa przed Sądem Okręgowym w Katowicach była jaskrawym przykładem spuszczenia moralnego, które powoduje kryzys gospodarczy wśród nekanych nędzą bezrobotnych.

Obywatel niemiecki, narodowości polskiej Alojzy Gatzka z Markowic, pod Raciborzem na Śląsku Opolskim pozostawał od szeregu lat bez pracy. W marcu br. przybył do jego mieszkania nieznanemu mu bliżej osobnik, który ofiarował mu zarobek. Obiecał on 50 marek niemieckich za przemycenie bibuły komunistycznej i broni palnej z Niemiec do Polski.

Gatzka wiedząc, że w jego wiosce rodzinnej jest więcej bezrobotnych, zaangażował jeszcze do przemytu Jana i Wincetę Sanetrę i Augustyna Bytomskiego. 26 marca br. w nocy przekroczyli oni zieloną granicę w powiecie Rybnickim, niosąc ciężkie paki ulotek komunistycznych i dwa karabiny wojskowe oraz dwa rewolwery. Pozażtem oskarżeni mieli przy sobie większą ilość naboju do tej broni.

Zieloną granicę udało się im szczęśliwie przekroczyć. W odległości 6 km. od granicy miał na przypadkowych przemytników czekać samochód, do którego mieli przemyt zapakować i następnie tą samą drogą wrócić do Niemiec. Kiedy byli już blisko celu, rozległ się nagle w ciemności okrzyk: „Stać! Straż graniczna!” Bezrobotni, słysząc ten okrzyk, momentalnie padli na ziemię i dali w kierunku strażników kilka strzałów, które na szczęście chybiły.

W następstwie danych przez przemytników strzałów wywiązała się obopólna

strzelanina, na skutek której szofer wraz z samochodem czempredzej umknął. Strzelanina trwała około dwóch godzin i niewiadomo, jakby się skończyła, gdyby nie lekkie postrzelenie Bytomskiego. Przemytnicy mieli jeszcze kilkadziesiąt naboju, natomiast strażnikom pozostały tylko jeszcze dwa naboje. Wówczas postrzelony Bytomski poddał się a z nim jego towarzysze.

Bezrobotni przemytnicy odpowiadali przed sądem okręgowym w Rybniku za opór władzy i usiłowane zabójstwo strażników granicznych, za co zostali skazani na 2 lata i 8 miesięcy więzienia. Karę tę odbywają obecnie w więzieniu.

W ub. wtorek pod silną eskortą policji

zakuci w kajdany, zostali oni sprowadzeni do Sądu Okręgowego w Katowicach, gdzie osobno odpowiadali za przemycanie bibuły komunistycznej i broni palnej. Oskarżeni do winy przyznali się i tłumaczyli się tem, że do przemytnictwa zmusiła ich nędza, w której od dłuższego czasu wraz z rodzinami się znajdowali, a za przemyt zapłacono im po 50 marek niem.

Sąd przyznając im jaknajdalej idące okoliczności łagodzące, skazał wszystkich na 500 zł., grzywny wzgl. 20 dni aresztu za posiadanie broni. Na rozprawę przybyły z Śląska Opolskiego rodziny skazanych, które przez cały czas zalewały się łzami.

KUPON
na pierwszorzędną bilet do km w Krakowie, ważny także na premytery i święta
ważny na dzień 29 listopada 1933 r.
Niniejszy kupon należy wyciąć i przedłożyć do wymiany na bilet do km. w Redakcji „Siedem Groszy” w Krakowie, ulica Karmelicka nr. 15
Uiszczenie podatku obowiązuje

Kronika Małopolska

Redakcja: Kraków, ul. Karmelicka 15.

REPERTUAR TEATRÓW W KRAKOWIE:

Teatr Im. J. Słowackiego.

Środa — „Słuby panieńskie”.

KINA W KRAKOWIE:

Wanda: „14 lipca” (Tańczący Parzy). Promień: „Śpiew, calus, dziwościna”. Swit: „Orlatko”. Apollo: „Rozkoszne kłopoty”. Sztuka: „Revizor”. Velet: „Pocalmek przed lustrem”. Atlantik: „Dreyfus”. Adria: „Spleg w masce”. Słońce: „Mężczyźni w jej życiu”. Dum Zolnierza: „Dr. Jekyll i Mr. Hyde”.

RADJO:

Czwartek, 30 listopada 1933 r.

Kraków, 11,57 Sygnał czasu. 12,05 Płyty gramofonowe 12,35 Koncert szkolny. 15,25 Wiadomości gospodarcze. 15,40 Muzyka salonowa. 16,40 Odczyt z działu kołowego. 16,55 Arje i pieśni. 17,50 Płyty. 18,00 „Czytelnik a książka”. 18,20 Płyty. 19,05 „Skrzynka pocztowa”. 19,20 Rozmaitości. 19,25 Odczyt aktualny. 19,40 Wiadomości sportowe. 20,00 Koncert wiewczorny. 22,00 Muzyka cygańska. 23,05 Słuchowisko.

Ujęcie sprawców śmiałego włamania do składu futer w Katowicach

W związku z sensacyjnym włamaniem do składu futer Oskara Scharia w Katowicach (3 Maja 2), skąd rzekomo sprawcy mieli skraść większą ilość futer, ogólnej wartości 30.000 zł. aresztowano 33-letniego Erharda Schoena z Katowic (Kościuska 7), 32-letniego Alfreda Komenčere z Bogucic (Krakowska 141), 33-letniego Wincetę Guzika z Katowic (Kościuski 34) i 37-letniego Roberta Szczyrby z Katowic (Wodna 4), którzy znani są policji jako zawodowci włamywacze.

Cała czwórka w toku dochodzeń przyznała się do zarzuconego im czynu, nie zdradzając jednak miejsca ukrycia łupu.

Narazie zdołano odebrać im jedynie

futro damskie, wartości 2.000 zł. Reszta zaś futer ma się znajdować w przechowaniu u jednego z miejscowych paserów. W toku dalszych dochodzeń włamywacze zeszli z głowy, że skradli zaledwie kilka futer i kilkanaście skórek, wartości 5.000 zł., a nie, jak podał Schari, około 30.000 złotych.

W dniu 27 bm. odstawiono szajkę całą do dyspozycji sędziego śledczego S. O. w Katowicach.

Zaznaczyć należy, że dzięki energicznemu pościgowi funkcjonariuszów Wydz. Śledczego z Katowic udało się szajkę u nieszkodliwić zaraz następnego dnia po dokonaniu włamaniu.

Sroda	Dziś: Saturnina
29	Jutro: Andrzejka
listopada	Wschód słońca: g. 7 m. 44
1933	Zachód: g. 15 m. 51
	Długość dnia: g. 8 m. 07

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego 11.

REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATOWICACH.

ŚRODA: o g. 20 „Horsztyński” (uroczystość listopadowa).

CZWARTEK: o g. 20 „Lampka oliwna” (premiera).

SOBOTA: g. 15,30 „Wielki człowiek do małych interesów” (dla szkół); g. 20 „Lampka oliwna”.

KINA NA ŚLĄSKU:

KATOWICE. Capitol: „F. 13”. Casino: „Scigana przez los”. Colosseum: „Tajemnica siostry Angeliki”. Palace: „Dlaczego zgrzeszyłam?”. Rialto: „Świat słońca”. Union: „Sterowiec L. A. 3”.

KRÓL. HUTA. Apollo: „General Czerny” i „Tajemne moce”. Colosseum: „Chand” i „Pod ozarem Neapolu”. Roxy: „W pogoni za księżycem” i „Taka to wolność”.

BIELSKO. Apollo: „Komenda serc”. Miejskie: „Czapka noc”.

BIALA. Miejskie: „Scigani ludzie”.

RADJO:
CZWARTEK, 30 LISTOPADA 1933 R.

Katowice. 7.00 „Kiedy ranne wstała zorze”. 7.05 Gimnastyka. 7.20 Muzyka. 7.52 Chwilka gospodarstwa domowego. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Muzyka. 12.35 VII-y koncert szkolny Filharmonji Warszawskiej. 14.00 „Wiadomości meteorologiczne”. 15.20 „Wiadomości gospodarcze”. 15.40 Koncert orkiestry salonowej. 16.55 Arje i pieśni. 17.10 Recital fortepianowy. 17.50 Muzyka. 18.20 Muzyka lekka. 19.10 Feljeton sportowy. 20.00 Koncerty Muzyka lekka. 19.10 Feljeton sportowy. 20.00 Koncert wieczorny. 21.00 Muzyka. 22.00 Muzyka cygańska. 23.05—23.45 Słuchowisko p. 1: „Za broń” — Jerzego Ostrowskiego i Janostwa Żarnowickich.

— **ZGON ZASŁUŻONEJ DZIAŁACZKI.** Zarząd Główny Zw. Kat. Tow. Polek donosi, że w czwartek 30 bm. odbędzie się w Szopienicach pogrzeb długoletniej, dzielnej przewodniczki, zasłużonej działaczki narodowej, s. p. Zofji Naglowej z Szopienic. Koła Kat. Tow. Polek proszone są o wysłanie delegacji ze sztabarami na pogrzeb, który odbędzie się w czwartek, 30 bm. o godz. 14,30 z domu żałoby, przy ul. Krakowskiej 22, w Szopienicach.

— **KRADZIEŻ BIŻUTERJI.** Pod zarzutem włamania do mieszkania ks. pułk. Miodońskiego w Bielsku i kradzieży biżuterji wartości 500 zł., przytrzymano w dniu 25 bm. w Bielsku Alfonsa Roubę, pochodzącego z gminy Liebhoda, pow. Lida, któremu skradzioną biżuterję odebrano.

— **TRAGICZNY WYPADEK.** Dnia 28 bm. o godz. 8,35 został przejechany przez pociąg, pomiędzy Królewską Hutą a Chorzowem, szofer Kłema Paweł, zamieszkały w Janowie (kolonia Nikiszowiec, ul. Kolejowa 1).

— **DROGO ZAPLACIĆ ZA WYCINKI Z GAZET.** Dn. 27 bm. w południe przystąpił do wynudżącego z Banku Ludowego w Katowicach Franciszka Plecha z Zależa nieznanemu osobnik, twierdząc, że znalazł pieniądze, które chce się z nim podzielić. Przy tej sposobności odebrał mu spryciarz pobrane z banku 150 zł., zwracając mu kopertę, zawierającą wycinki z gazet.

Tarapaty p. Bendla x powodu niesumienności znajomego

Mistrz rzeźnicki, Bendel, z Nowego Bierunia przyjechał do Katowic, by załatwić szereg ważnych interesów. Przy załatwianiu ich nie obyło się bez wódkki, to też w chwili gdy zamierzał Katowice opuścić, był już silnie podchmielony.

Chcąc w czasie podróży do Nowego Bierunia wypocząć prosił znajomego, by mu kupił bilet II klasy, wręczając mu odpowiednią kwotę pieniędzy. Gdy już wygodnie ułożył się w przedziale II klasy, wszedł konduktor, kontrolując bilety. Ku zdumieniu p. Bendla okazało się, że niesumienny znajomy kupił bilet III klasy, czego podchmielony p. Bendel nie zauważył.

Na dworcu w Nowym Bieruniu oddano p.

Bendla w ręce zawiadowcy stacji, który zażądał dopłaty za jazdę II klasa. W związku z tem doszło pomiędzy p. Bendlem a urzędnikiem kolejoowym do ostrej sprzeczki, w wyniku której p. Bendel znieważył zawiadowcę stacji i pobłą go.

We wtorek odpowiadał p. Bendel przed Sądem Okręgowym w Katowicach, tłumacząc się tem, że krytycznego dnia był podchmielony, oraz, że całe zajście spowodował jego znajomy, któremu polecił kupić bilet II klasy, a on kupił III klasy nie mu o tem nie mówiąc na stacji. Sąd przyznając p. Bendlowi jaknajdalej idące okoliczności łagodzące, skazał go na 6 miesięcy więzienia, zawierając mu wykonanie kary na przeciąg 3 lat.

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 5.

REPERTUAR TEATRU W SOSNOWCU.

ŚRODA: o g. 20,15 „Spadkobierca” (ceny zmniejszone).

CZWARTEK: g. 20,15 „Fanny” (po cenach najniższych).

— **UJECIE WŁAMYWACZY.** Wczorajszej nocy policja sosnowiecka dokonała obławy w całym mieście w poszukiwaniu niebezpiecznych włamywaczy. W ręce władz wpadli Józef i Stan. Włodarczykowie, Władysław Bryliński i Antoni Łazurowicz, którzy z łomami i wytrychami szli w stronę Modrzewowa na wyprawę złodziejską.

— **WYMÓWIENIA W MAGISTRACIE CZELADZKIM.** Po obniżce plac robotnikom miejskim w Czeladzi, magistrat czeladzki wymówił pracę niższym funkcjonariuszom, którym z dn. 1 grudnia br. obniżył pobory od 15—18 proc. Obniżce mają ulec również placе urzędników.

Kronika Częstochowska

Redakcja i Administracja: Częstochowa, ul. N. M. Panny 53, m. 16, tel. 12-08.

KINA:
Atlantyk: „Gracz w szachy” oraz „Długi kszążce”. Eden: „Pieśń serca” i „W blasku księżycy”. Muza: „Kulisy mody” i „Bezimienni bohaterowie”.

Śmierć górnika pod swalami węgla

W podziemiach kopalni „Giesche” w Nikiszowcu nastąpiło 27 bm. około godz. 16-tej t. zw. tąpnięcie (wstrząs podziemny), w następstwie czego oberwały się masy węgla.

Jeden z górników 32-letni Paweł Gastecki odniósł tak poważne rany, że mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej, wkrótce po wypadku zmarł. Śp. Gastecki pochodził ze Słupnej, osierocił żonę i jedno dziecko. Zwłokę ofiary wypadku górniczego umieszczono w lecznicy Śp. Brackiej w Mysłowicach.

14 miesięcy więzienia za zabójstwo teścia

We wtorek przed Sądem Okręgowym w Król. Hucie, odbyła się rozprawa przeciw Serwecji Pawłowi z Nowego Bytomia, oskarżonemu o dokonanie morderstwa na teściu swoim śp. Grzegorzycy w dniu 10 listopada 1932 roku.

Sąd uwzględnił okoliczności łagodzące dla oskarżonego i skazał go łącznie za zabójstwo, oraz bezprawne noszenie broni, na karę 14 miesięcznego więzienia, z zaliczeniem dotychczasowego aresztu.

Naczelnik gminy defraudantem

Naczelnik gminy Markłowice D. Karol Nogły, odpowiadał we wtorek przed Sądem Okr. w Rybniku, jako oskarżony o sprzeniewierzenie na szkodę gminy około 40.000 zł. pieniędzy publicznych. Sąd uznał winę sprzeniewierzenia za udowodnioną w 5 wypadkach i skazał oskarżonego na łączną karę 2 i pół roku więzienia; — wszystkie te nadużycia popełnił Nogły w latach 1929-1932. W jednym wypadku natomiast, w którym chodziło o sprzeniewierzenie jeszcze z 1924 r., sprawa została umorzona wskutek przedawnienia.

Pamiętaj o bezrobotnych

Straszna śmierć umysłowo-chorej na torze kolejowym pod Tychami

Dn. 27 bm. rano znaleziono przy nasypie kolejowym na linii Kostuchna — Tychy, około 500 metrów od bloku kolejowego nr. 113, zwłokę 28-letniej umysłowo upośledzonej śp. Barbary Kajdzianki z Podlesia.

Jak stwierdzono śp. Kajdzianka udała się w niedzielę wraz z matką do Zarzecza celem odwiedzenia krewnych.

Popołudniu w czasie pobytu u krewnych śp. K. oddaliła się niespostrzeżenie z domu i mimo długich poszukiwań nie

udało się jej odnaleźć. Widocznie błąkała się ona do późnego wieczora po okolicy, aż wreszcie, znalazłszy się na torze kolejowym, została przejechana przez pociąg, ponosząc śmierć na miejscu.

Wielki konkurs fantowy „Siedmiu Groszy”

Dla stałych czytelników „Siedmiu Groszy” przygotowujemy nieładą niespodziankę. Każdy będzie miał możliwość wygrania raz w miesiącu, drogiego przedmiotu codziennego użytku, jakim jest

MASZYNA DO SZYCIA, ROWER, APARAT RADJOWY, GRAMOFON I T. D.

Bez jakichkolwiek dalszych opłat, każdy ze stałych prenumeratorów bierze udział w tym konkursie. W tym celu każdy z prenumeratorów otrzyma numerowaną kartę abonamentową. Numer na karcie, jest równocześnie numerem w konkursie.

Co miesiąc odbędzie się publiczne losowanie. Numery stosownie do ilości zapłaconych prenumerat i wydanych kart abonamentowych, zwinięte wrzucone zostaną do specjalnego koła szczęścia, z którego

JEDNO Z DZIECI WYJMOWAĆ BĘDZIE LOSY,

na podane w konkursie loteryjnym przedmioty.

Oczywiście, że wygra ten, kto ma szczęście.

Pierwszy konkurs przeprowadzamy na

TEGOROCZNE BOŻE NARODZENIE.

Wszystkich naszych czytelników nie możemy obdarzyć „dzieciatką”, ale... kilku z nich **OTRZYMA COS NIEZWYKLEGO.**

Jako pierwszą premję wyznaczamy **MASZYNĘ DO SZYCIA**, wartości 380 zł.

Drużna nagroda to wspólny rower, wartości 200 zł.

Trzecia nagroda to gramofon wartości 150 zł.

Czwarta nagroda to skrzypce z futerałem wartości 50 zł.

Te drogie nagrody dla czytelników „Siedmiu Groszy” zakupimy w znanej w Polsce fabryce maszyn do szycia i fabryce rowerów „Ebeco” w Katowicach, przy ul. 3-go Maja 34.

Tam też oglądać można przeznaczone nagrody.

Prenumeratom polecamy, by jaknajszybciej zaopatrzyli się w karty abonamentowe u swoich dotychczasowych agentów i roznosicieli. Kto nie będzie w posiadaniu karty, nie bierze udziału w konkursie.

Losowanie odbędzie się w dniu 19 grudnia. Wylosowane numery, ogłoszone zostaną 20 grudnia b. r.

We wtorek, 22 grudnia, należy się zgłosić po odebranie wygranych przedmiotów.

Szczęściarzy i ich rodziny **SFOTOGRAFUJEMY I ZAMIEŚCIMY W GAZECIE.**

Szczęśliwym prenumeratom w Małopolsce, Wielkopolsce, czy też na Pomorzu, radzimy jaknajwcześniej nadesłać kartę abonamentową, aby mogli jeszcze przed gwiazdką otrzymać wygrane przedmioty, które wyślemy expresse.

Piekło w fabryce Lamprechta w Sosnowcu

Wniosek o... obniżkę głodowych płac

Inspekcja przeprowadzona w fabryce Lamprechta w Sosnowcu, ujawniła skandaliczne wprost stosunki, których opublikowanie poruszyło opinię publiczną. Wykwalifikowany robotnik zarabia tam 1.20 zł. dziennie, a w dodatku fabryka zalega z wypłatą zarobków od kilku miesięcy. Robotnikom nie udzielano urlopów, a za najmniejsze przewinienie wyrzucano ich na bruk bez wypowiedzenia. Zatrudniano kobiety i dzieci w porze nocnej, za niedługie płace. Obniżano płace dowolnie, bez względu na przepisy, a urzędników traktowano nie lepiej od robotników i bez wypowiedzenia i odszkodowania zwalniano ich.

Utrzymywani w ciągłym strachu pracownicy, nie donosili o tem władzom, bojąc się utraty pracy. Inspekcja dopiero odsłoniła prawdziwe piekło jakie miało miejsce w tej fabryce.

We wtorek w sprawie tej odbyła się w inspektoracie konferencja z udziałem p. Lamprechta, delegatów robotniczych i przedstawiciela związku, na której robotnicy zgodzili się, iż zaległość właściciel zacznie regulować

dopiero od 1 maja 1934 r. P. Lamprecht przyrzekł bieżące należności regulować terminowo, oraz przestrzegać ustawy o urlopach. Inne bolączki i niedomagania przedstawione przez robotników, obejmujące 15 stron pis-

ma maszynowego, zostaną załatwione przez inspektora w drodze nakazów.

Właściciel żądał na konferencji obniżki płac robotniczych, co jednak potraktowane zostało humorystycznie.

Wódka i morfina

uczyniła z człowieka wykolejca sycionego

Alfred Zbijewski, emer. oficer rezerwy W. P., pełniąc funkcję egzekutora Państw. Zakł. Ubezpiecz. Wzajemn. w Wojniczu i Brzesku pod Krakowem, w czasie od września do końca roku 1932, zdefraudował na szkodę Zakładu Ub. sumę 2.829 zł. Zainkasowane bowiem kwoty od ubezpieczonych przywłaszczał sobie, nie odprowadzając ich do kasy.

Oszustwo zostało wykryte, gdy ubezpieczeni, powtórnie urgowani o wpłacenie należności, zameldowali w Zakł. Ubezpiecz. iż należności wpłacił Zbijewski.

Defraudant pociągnięty do odpowiedzialności, stanął przed sądem okr. w Krakowie, tłumacząc się, iż czynu tego dopuścił się dlatego, ponieważ będąc nalogowym morfinistą i alkoholiczkiem, nie mógł oprzeć się pokusie zużytkowania publicznych pieniędzy na te cele.

Rzeczoznawcy - lekarze sądowi uznali, iż Zbijewski nie jest do tego stopnia morfinistą, aby nie był odpowiedzialny za swoje czyny, uznano go jednak psychopatą konstytucjonalnym.

Po długiej naradzie trybunał skazał Zbijewskiego na 8 miesięcy więzienia i utratę praw obywatelskich na 2 lata.

Nadużycia w Urzędzie Gminnym w Knurowie

Aresztowanie naczelnika gminy

Dnia 28 bm. aresztowano i osadzono w więzieniu śledczym w Rybniku nacz. gminy Knurowa, Mrozka, który został przed rokiem zawieszony w czynnościach po wykazaniu większego niedoboru kasowego.

W wyniku przeprowadzonej przez władze nadzorcze rewizji stwierdzono podobno, że nadużycia sięgają kwoty około 20.000 zł., wobec czego wydano nakaz aresztowania Mrozka.

Tragiczna śmierć kolejarza

na torze kolejowym pod Chorzowem

We wtorek w południe zdarzył się na torze kolejowym między Król. Hutą a Chorzowem tragiczny wypadek, którego ofiarą padł 25-letni kolejarz Paweł Klima z Janowa, pow. katowickiego.

Klima w krytycznym czasie zdążył torrem kolejowym z Król. Huty do Chorzowa. Nagle nadjechał pociąg osobowy,

którego Klima nie zauważył. Parowóz po ciągu uderzył nieszczęśliwego kolejarza w głowę i odrzucił na dość znaczną odległość. Klima poniósł śmierć na miejscu. Pozostawił on żonę, z którą zaledwie przed miesiącem zawarł związek małżeński.

Zamach samobójczy młodzieńca w hotelu tarnowskim

Zawód miłosny przyczyną tragicznego kroku

Wczoraj zanotowano znowu w Tarnowie samobójstwo młodzieńca Szymona Billeta z Dubiecka koło Przemyśla, który przyjechawszy do Tarnowa, wynajął pokój w hotelu Polskim na III. piętrze.

Ponieważ Billet nie pokazywał się

przez cały dzień, służba przeczuwając coś złego, wyważyła drzwi.

Widok, który przedstawił się służbie, był straszny. Desperat leżąc na łóżku, wił się z bóleści, a obok niego stała próżna butelka po spirytusie denaturowanym.

Krwawa awantura w Wojkowicach Komornych

W Wojkowicach Komornych (powiat Będzin) doszło do krwawej rozprawy pomiędzy Karolem Pażopiochem, zam. obok szybu „Alfons”, a czterema jego znajomymi Wł. Bajorem, Antonim Dudą, Wład. Danielem i Edwardem Znałem. Pażdziuch, który zalecał się do żony Bajora, naraził się na jego gniew, a kiedy wszyscy spotkali się w stanie nietrzeźwym, doszło do awantury.

W rezultacie Pażdziuch znalazł się w szpitalu z 8 ciężkimi ranami głowy rąk i piersi.

Bezrobotny zasypany piaskiem

Onegdaj wieczorem na kolonji „Uciekaj” w Wojkowicach Komornych (pow. Będzin) miał miejsce tragiczny wypadek, któremu uległ jeden z licznych bezrobotnych, kopiących węgiel w biedaszybach. W piasku i węglu wykopał na 3-metrowej głębokości jamę i w chwili, gdy znalazł się na dnie, ściany lotnego piasku runęły, zasypując go. Jedyne głowa nieszczęśliwego znajdowała się na powierzchni, dzięki czemu głośno wzywał pomocy, odgarniając rękami sypany się piasek, który groził mu śmiercią.

Tłumy bezrobotnych bezradnie przyglądały się rozpaczliwej walce ich kolegi ze śmiercią, nie mogąc mu pomóc, ponieważ lotny piasek nie pozwalał dotrzeć do niego.

Na pomoc wezwano drużynę ratunkową kop. „Jowisz”, która nieszczęśliwego zdołała uratować.

Będzin wygrał proces z D. O. K. Kraków

Ciągnący się od szeregu lat proces o wysokość czynszu z koszar wojskowych 23 p. a. l., pomiędzy magistratem Będzina, jako właścicielem koszar, a D. O. K. Kraków, wypadł na korzyść miasta.

Sprawa przeszła już kilka instancji i obecnie zapadł wyrok w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie, którego wyrokiem czynsz z dzierżawionych przez wojskowość koszar, obliczono na 97 t. zł. rocznie. Jest to suma dwukrotnie wyższa od czynszu płaconego obecnie.

Na propozycję D. O. K., celem polubownego załatwienia sporu, magistrat odpowiedział przychylnie, tembardziej, iż władze wojskowe niezadowolone z wyroku, zapowiedziały kasację do Najwyższego Sądu. Pomiedzy D. O. K., a magistratem toczą się obecnie pertraktacje, które — jak nas informują — znajdują się na dobrej drodze i prawdopodobnie doprowadzą do zgody.

Trzeba dodać, że w łonie wojskowości istniał projekt budowy własnych koszar w Będzinie, na co pożyczki miał udzielić Fundusz Pracy.

Łobuzerski wybryk

Piękną i miłą ozdobą plant krakowskich jest kilka par wiewiórek, które swobodnie skaczą po drzewach i murawie ku szczególnej uciechę dzieci. Wiewiórki te są do tego stopnia odważne, że nierzadko same podchodzą do ludzi, wyjadają im z ręki orzeszki. Jak wszędzie, tak i w Krakowie nie brak jednak zwyrodniałych łobuzów, którym specjalną przyjemność sprawia polowanie na wiewiórkę. Jeden z nich, niejaki Stanisław Dziewoński, lat 19, elektromonter, zam. w Wieliczce, pod pozorem zabawy, z nią, zabił wiewiórkę prętem żelaznym na plantach, obok ulicy Siennej. Na widok martwej ulubionej ich wiewiórki, kilkoro obecnych przy tem dzieci, rozplakało się.

Dziewoński dla przykładu napewno należy zostanie ukarany.

Wielkie nadużycia w gimnazjum w Rybniku

W ostatnich dniach wykryto w miejscowym gimnazjum, którego dyrektorem jest p. Kadziel, wielkie nadużycia finansowe, sięgające kwoty 25.000 zł. W związku z tem zawieszono w urzędowaniu kier. gimnazjum p. Kadziela.

Przemysłowiec przemyślnikiem chemikaliów

W tych dniach aresztowano w Rybniku znanego przemysłowca Władysława Żurka. Aresztowanie nastąpiło na żądanie Śląskich władz celnych pod zarzutem uprawiania przemytu chemikaliów, służących do wyprawy skór oraz maszyn garbarskich. Rozprawa karno - skarbowa przeciw Ż. odbędzie się w najbliższym czasie w Katowicach.

Manifestacyjny pogrzeb ś. p. post. Fojcika

Pogrzeb śp. poster. Fojcika, zamordowanego onegdaj przez nieujętych dotąd sprawców, odbędzie się we środę rano w Rybniku, o godz. 9.45 nastąpi wyprowadzenie zwłok śp. Fojcika, z kostnicy, poczem odbędzie się nabożeństwo, a następnie pogrzeb na miejscow. cmentarzu. W pogrzebie wezmą udział przedstawiciele miejscowych władz oraz Komendy policji z Katowic.

JAN TADEUSZ HRABIA KLIMCZOK

WÓDZ ROZBOJNIKÓW ŚLĄSKICH

308)

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.

Jan Tadeusz hrabia Klimczok z Bielska towarzyszy i utworzył z nimi bandę rozpozbowioną majątku i nazwiła przez oszusta Lubara uciekła w góry z postanowieniem, że będzie tępił złych, a bronił bójniczą która swoją siedzibę miała w popokrzywdzonych. Klimczok dobrał sobie bliźni malowniczej doliny Bystrej. W jakiś czas później stary przestępca Watson dostał od Lubara 10 tysięcy guldenów, aby nie mówił nikomu o jego czarnej przeszłości. Watson w towarzystwie niejakiej Misi przyjechał po pewnej karczmy, gdzie się upił. Wtedy Misa okradła go z pieniędzy i uciekła. Watson posłał więc po Lubara, od którego chciał wyłudzić jeszcze większą kwotę pieniędzy. Lubar przybył do karczmy wściekły.

— Nie, nie mamy żadnych. O powóz i woźnicę troszczyć się nie potrzeba. Położ się pan spokojnie.

Karczmarz, który ze znużenia ledwie stał na nogach, złożył gościom życzenie dobrej nocy i natychmiast poszedł do swojej komory. Zresztą w całym domu panowała już cisza. Zdawało się więc, że nikt nie przeszkadza. To sam na sam wyyskał też natychmiast Szymon Lubar.

— Postępujesz przeciwko umowie! — burknął wściekły. — Przysięgłeś mi, że się odczepisz odemnie! A teraz żądasz odemnie jeszcze raz sumy podwójnej! Jest to niesłychana bezczelność, na której określenie nie znajduję odpowiednich słów!

Watson wcale nie zważał na to wymyślenie. Powoli odkorkował butelkę szampana i nalał sobie kieliszek.

— Czy wypijesz także kieliszek? — zapytał się spokojnie.

Szymon Lubar zaciskał pięści.

— Niech cię djabli porwą z twoim szampanem. Jeżeli mam ochotę na kieliszek wina, to szukam innego towarzystwa.

Watson wypił swój kieliszek i nalał sobie drugi. Nigdy jeszcze w swoim życiu nie pił tyle szampana. Potem spoglądał groźnie na Lubara.

— Oho, — powiedział, — bardzo cię proszę, abyś dobrze rozważył, co mówisz. Moje towarzystwo było ci dawniej bardzo miłe, stary kolego z cuchthauzu! Teraz jesteś bogaczem i wielkim panem. Lecz dawniej było dla ciebie kilka marnych groszy, które posiadałem, dostatecznym powodem do pożądania mnie nożem.

Szymon Lubar zbladł, jak ściana. Niespokojnie rozglądał się dokoła. Jak łatwo mógłby kto Watsona podsłuchać, a potem narazić Lubara na niebezpieczeństwo. Więc Lubar wolał dostroić się do innego tonu.

— Pocóż to głupie gadanie! — bąknął. — Nie mam nic przeciwko temu, że uchodzisz za mojego przyjaciela, lecz żądam równocześnie, aby się zachowywał, jak przystoi na przyjaciela hrabiego, a nie jak głupiec i łobuz.

Watson chciał się oburzyć. Lecz Szymon Lubar uprzedził go.

— Piękne wyobrażenie będzie miał karczmarz o tobie i o mnie! Lecz dosyć tego! Mówmy o sprawie, dla której tu przyjechałem. Więc czego chcesz? Przecież nie będziesz mi chciał wmówić, że w tak krótkim czasie przegrałeś pieniądze w karty, lub roztrwończyłeś w inny jaki sposób!

Watson zafrasował się. Wstydził się przyznać, że pozwolił się okraść Misi w taki głupi sposób.

Była przez chwilę cisza. Nagle Szymon Lubar nadstawił ucha. Zdawało mu się, że poza drzwiami ktoś posuwał się z lekkim szelestem. Lecz uspokoił się natychmiast. Z pewnością

było to tylko złudzenie. Bo wkrótce wszystko się znowu uspokoiło.

— No, więc jak się ma sprawa z tą rzekomą stratą? — zapytał się, utkwivszy wzrok w Watsona.

— Hm, — mruknął zapytany. — Żle się wyraziłem. Bo, bo...

— No, bo...?

Pod przymkniętymi powiekami Watsona zapaliły się jakieś błyski.

W samą porę przypomniał on sobie wyrażenie Misi. To wyrażenie mogło mu posłużyć za wymówkę.

— No, wiesz, — powiedział, wznosząc wzrok do góry, — pieniędzy nie zgubiłem, tylko mi je skradziono!

Szymon Lubar uśmiechał się równocześnie.

— Rzeczywiście? Si radziano?

— Tak jest, skradziono! Zapewne słyszałeś już o Klimczoku, który napada na ludzi w lesie cygańskim? A więc ten Klimczok, rozumiesz, napadł na mnie kilka mil przedewsią. Zabrał mi

własny teść kazał go zamknąć do lochu, a potem go utopił.

Czy nie było znowu jakiegoś szelestu za drzwiami? Ani Watson, ani Szymon Lubar go nie słyszeli. Bo Szymon Lubar ubawiony głupią i zafrasowaną miną, jaką miał Watson, znowu zanosił się od śmiechu. Wreszcie uspokoił się znowu.

— Wyznaj mi lepiej szczerą prawdę! Co się mnie tyczy, — przy tych słowach ledwie dostrzegalny uśmiech przesunął się po jego twarzy, — wierzę ci, że już pozbyłeś się pieniędzy. Złapałem cię na kłamstwie. Nie próbuj nowych wykrętów, bo na to jesteś za głupi.

Watson jednak namyślał się, jakby się z matni wydostać. Tymczasem twarz Lubara rozjaśniła się złośliwą radością.

— Ej, co to znaczy? — zapytał się z szyderskim uśmiechem, podszedłszy do zastony i zdjąwszy z gwoździa wi-

— Rozumie się, że na przyszłość będę ostrożniejszy. Ty także pewnie nie sądzisz na serjo, że cię na to przywołałem, abyś mi prawił morały. Jeżeli jednak chcesz koniecznie udawać kazonodzieję, to zaczekaj przynajmniej, dopóki mi nie wypłacisz pieniędzy!

— Ani mi się śni!

— Nie? No dobrze. W takim jednak razie wiesz już, że było głupotą z mojej strony zadowolić się marnymi dziesięciu tysiącami guldenów. Przyjmując od ciebie pieniądze, nie wiedziałem jeszcze, że to tylko drobnotka. Myślałem, że za te pieniądze będę mógł żyć wesoło przynajmniej przez kilka lat. Teraz wiem dopiero, że taka furda wystarczy zaledwie na dwa, trzy miesiące. Możesz się więc cieszyć, jeżeli będę skromnym i zażądam od ciebie tylko dwadzieścia tysięcy guldenów!

To powiedziawszy, nalał sobie znowu kieliszek szampana, który wypił duszkiem.

— Ja ci powiem, — odparł Szymon Lubar. — Dam ci dwa tysiące guldenów. Połowę wypłacę ci natychmiast, drugą zaś odbierzesz, skoro zajedziesz do Ameryki. Na inne warunki nie przystaję.

Watson spoglądał na Lubara wzrokiem osłupiałym, jakby powątpiewał o jego zdrowych zmysłach.

— Dwa tysiące guldenów? Gdyby mi nie było żal wina, rzuciłbym ci flaszkę na głowę! Czy kpisz sobie ze mnie, braciszku? Czy myślisz, że pozwolę z siebie żartować? Albo wypłacisz mi całą sumę, albo też, jak pragnę zdrowym wyjść z tego pokoju... pójdę jutro na policję.

Szymon Lubar trzął się z złości. Zaczął się więc uparczywie targować. Lubar wiedział bardzo dobrze, że nie chodziło o jednorazową sumę, tylko, że musiał z dnia na dzień obawiać się wspólnika swej tajemnicy, przed którego wymuszaniem nigdy nie był pewnym. Jedynym rezultatem targu był ten, że Watson zgodził się na natychmiastowe odebranie dziesięciu tysięcy guldenów, i zadowolili się obietnicą drugiej połowy po przyjeździe swoim do Ameryki.

— Biada ci jednak, braciszku, gdybyś mnie chciał oszukać! — zagroził wkońcu Watson. — Gdybym przyjechał do Ameryki, a nie zastał jeszcze pieniędzy, natychmiast wysię denuncjację do policji w Bielsku!

Szymon Lubar zzieleniał z złości, lecz umiał zapanować nad swoim gniewem. Ręce mu drżały, gdy ostatecznie musiał sięgnąć po portfel i oddać go wyyskiwaczowi. Mrucząc pod nosem, położył paczkę banknotów z dziesięciu tysiącami guldenów przed Watsonem na stole.

Watsonowi oczy zajaśniały chciwością. Wzrok zaś Szymona Lubara pałał nienawiścią. Stał on poza Watsonem, który odwiązywał sznurek na paczce banknotów i przeliczał pieniądze.

— Zapewne będzie się zgadzało, — mówił Watson ironicznie. — W każdym razie będzie najlepiej, jeżeli się sam przekonam.

Zaczął więc liczyć. Każda liczba, którą wymieniał, raniła serce Szymona Lubara. Strata pięknych banknotów sprawiała mu niesłychaną przykrość, bo był chciwym i skąpym.

— Sześćset pięćdziesiąt, siedemset, siedemset dwadzieścia, czterdzieści, sześć dziesiąt, — liczył Watson.

— Gdyby mi nie było żal wina, rzuciłbym ci flaszkę na głowę, — rzekł Watson.

wszystko, co miałem przy sobie. Byłem jeszcze rad, że darował mi życie. Straszny to człowiek z tego Klimczoka!

Szymon Lubar uśmiechał się coraz zjadliwiej.

— A, to rzeczywiście nieszczęście! Więc ten Klimczok w własnej osobie zabrał ci pieniądze?

— Naturalnie! Ni stąd, ni zowąd wypadł na czele swoich zbójców z krzaków, choć na to wcale nie byliśmy przygotowani.

— Pieniądze, albo życie! — huknął nam nad głowę. — Jeżeli będziecie się opierali, choćby tylko troszeczkę, pomrzecie, jak jestem Klimczokiem, hersztem zbójców!

To mówiąc, przewracał groźnie oczy, a reszta bandytów, która Klimczoka nazywała naczelnikiem, również okrutnie na nas spoglądała!

Szymon Lubar słysząc tę bajkę, nie mógł się powstrzymać, tylko wybuchał głośnym śmiechem.

— Hahaha, a to wpadłeś ze swoją bajką. Znanem jest stare przysłowie, że oliwa zawsze na wierzchu wychodzi! Kochany Watsonie, chcąc mnie okłamać, powinienes inaczej zabrać się do rzeczy! Bo pamiętaj sobie, że herszt opryszków Klimczok, który miał napasać na ciebie, jak to dokładnie opisałeś, już nie żyje! Zapewne widziałeś jego ducha! Bo Klimczok sam już umarł! Wiem to najlepiej, bo mój

szące na nim spodnice i inne części ubrania kobiecego. — Czy zbójca, który ograbił cię z pieniędzy, nosił ubranie kobiece?

Watson spąsował na twarzy. Zawstydził on się tak dalece, że nie śmiał nawet spojrzeć na Lubara, który znalezione suknie trzymał mu przed oczyma.

Nagle Szymon Lubar krzyknął z podziwu.

— Czy się mylę? — powiedział, śmiejąc się głośno. — Te suknie są mi jakoś znane! Znana mi Misa nosiła to niebieskie ubranie jeszcze przed kilku dniami. Haha, teraz wiem, co to znaczy. Teraz dopiero rozumiem, dla czego bez pożegnania tak nagle ulotniła się z pod „niebieskiej dziewiątki!”

Lubar nie posiadał się z radości, widząc zafrasowaną minę Watsona. Watsonowi nie pozostawało nic innego, jak wyznać szczerą prawdę i opowiedzieć, w jaki sposób padł ofiarą.

— Ta przyjemność była rzeczywiście bardzo droga, — mówił Szymon Lubar. — Lecz dobrze ci tak. A ty myślisz może, że będę jeszcze tak głupim i dam ci znowu wielką sumę pieniędzy, aby ci ją skradła pierwsza lepsza...?

Watson natychmiast odzyskał swoją dawniejszą bezczelność.

— To moja rzecz, na co wydaję pieniądze! — odpowiedział przekornie.

MISTRZOWSKI MANEWR NIEMIECKI

zdeżający do izolowania Polski od Francji

Z Paryża donoszą, w tygodniku „Europe Nouvelle” publicysta Pernot, współpracownik „Journal des Debats”, zamieszcza artykuł p. t. „Niemcy i Polska”, w którym pisze, że Warszawa dała się wciągnąć w niebezpieczną grę, której zadaniem jest rozbić blok sojuszniczego oraz izolowanie Polski od Francji i Małej Ententy. „Manewr dyplomacji niemieckiej polega na tym, że wskazuje Francji drogę, którą poszła Polska, tj. układ bezpośredni z Berlinem, którego skutkiem może być odalenie się Francji od krajów, z którymi tworzyła wspólny front we wszystkich wielkich debatach międzynarodowych.

Gdyby manewr ten się udał, posunięciem ze strony Wilhelmstrasse” byliby niebezpiecznym mistrzowskim

Z ZA KULIS KARTELI

Chorzów nie produkował, a brał odszkodowanie

Z Warszawy donoszą: Wniosek o rozwiązanie umowy między Państwową Fabryką Związków Azotowych w Chorzowie a zakładami „Elektra” w Łaziskach, został już wysłany do sądu kartelowego. Jak się okazuje, zdolność produkcji fabryk zrzeszonych w kartelu wszystkich razem było 10 razy mniejsza od zdolności produkcyjnej Chorzowa. Mimo to Chorzów nie produkował, a tylko brał odszkodowanie. Odszkodowanie to wynosiło do roku 1931 1 milj. zł. rocznie, w roku 1932 — 821.000 zł., w roku bieżącym blisko 700 tysięcy, razem tedy w

ciągu trzech lat fabryka państwowa za wstrzymanie się od produkcji otrzymała przeszło 2 i pół milj. zł.

Analogiczne wypadki otrzymywania wynagrodzenia za nieprodukowanie były, jak sobie już przypominamy z procesu cementowego, bardzo silnie krytykowane przez przedstawicieli min. Przemysłu i Handlu. Nawiasem dodać należy, że ministerstwo Przemysłu i Handlu, występując obecnie o rozwiązanie kartelu karbidowego, jest jednak bezpośred. zwierzchnikiem fabryki chorzowskiej.

— P. Prezydent Rzplitej wyjechał na parodniowy pobyt do Wrześni.

— Poseł R. P. w Berlinie, Lipski, odbył wtorek konferencję z min. żywienia Rzeszy Darre.

— Mussolini odbył konferencję z ambasadorem angielskim sir Erykiem Drumond'em na temat podjęcia przez Anglie rozmów w kwestji rozbrojenia.

— W nadreńskiej fabryce celulozy w Steyer wybuchł pożar, powodując olbrzymie szkody. Spłonęło 2 robotników, 2 zaginęło.

— fabryce samochodów w Lyonie eksplodował zbiornik ze zgęszczonym powietrzem. 11 robotników odniosło rany. Szkody obliczają na milion franków.

Zasiłki dla bezrobotnych w czasie zimowym

Z Warszawy donoszą:

Państwowy Fundusz Pracy wydał szczegółowe instrukcje w sprawie wypłaty zasiłków dla bezrobotnych w okresie zimowym. Wypłacane one będą tylko osobom niekorzystającym z pomocy Funduszu Bezrobocia lub Z. U. P. U., które się wykażą, że utraciły pracę nie z własnej winy i przynajmniej przez 4 tygodnie w okresie od 1-go stycznia 1930 r. pracowały w przedsiębiorstwach, zatrudniających conajmniej pięciu pracowników.

Komitety lokalne udzielać będą zasiłków bezrobotnym, którzy w danym rejonie przebywali conajmniej 3 lata.

Przy zgłaszaniu będą wymagane legitymacje P. U. P. U., dowody tożsamości i adnotacje o 2-krotnym zgłoszeniu się do kontroli.

Plan przyszłorocznych robót

W najbliższym czasie ma Rada Ministrów rozpatrywać plan przyszłorocznych robót z Funduszu Pracy. Plan ten przewiduje rozpoczęcie pracy w pierwszych dwóch tygodniach kwietnia i zatrudnienie do 40.000 bezrobotnych.

dowskimi. Interwenjujących funkcjonariuszy uniwersyteckiego studenci węgierscy wyparli na dziedzińcu. Rektor ten mogąc opanować sytuację zawezwał policję, która po raz pierwszy w historii życia uniwersyteckiego, wkroczyła do gmachu uczelni i rozproszyła studentów przy pomocy pałek gumowych. W czasie zaburzeń jeden ze studentów doznał wstrząsu mózgu wskutek uderzenia pałką w głowę, a kilkunastu innych odniosło cięższe lub lżejsze obrażenia. Wobec panującego wrzenia wśród studentów, minister oświaty zawiesił wykłady do dnia 2 grudnia i zogniż jednocześnie, iż w razie powtórzenia się wypadków, uniwersytet będzie zamknięty do końca semestru.

Zaprzeczenie Dollfussa

o rzekomych rokowaniach z Hitlerowcami

Z Wiednia donoszą: Kanclerz Dollfuss wygłosił w Arnstetten przemówienie, które posiada doniosłe znaczenie polityczne. Kanclerz zaprzeczył pogłoskom o rzekomych rokowaniach z hitlerowcami i podkreślił, że rząd jest zdecydowany utrzymać niepodległość i nie ścierpić mieszania się do spraw wewnętrznych kraju. Jednakże Austria jest gotowa o współpracy nad odprężeniem politycznym w Europie. Przemówienie Dollfussa jest komentowa-

ne, jako dowód, że Austria nie odrzuca możliwości likwidacji konfliktu z Niemcami, o ile suwerenność kraju nie będzie narażona na szwank. Były wicekanclerz Winkler oświadczył w Villach, że Landbund powróci niebawem do koalicji rządowej i wystąpił ostro przeciwko legitymistom. Winkler zaznaczył, że moment zawarcia pokoju z Rzeszą niemiecką jest bliski. Zdaniem jego stosunki austriacko-niemieckie powrócą niebawem do normalnego stanu.

Przygotowywanie list wyborczych do parlamentu włoskiego

Z Rzymu donoszą: Rząd włoski przygotowuje nowe wybory do parlamentu. W związku z tem ministerstwo korporacji poleciło przygotować listę związków, ustawowo dopuszczonych do zgłaszania kandydatów. Według nowej ustawy wyborczej zgłosić mogą: związek pracowników administracyjnych 28 kandydatów, związek profes-

orów i nauczycieli 57 kandydatów, zwłazek byłych uczestników wojny 45 kandydatów, związek inwalidów 30 kandydatów. Wielka rada faszystowska wysuwa 200 kandydatów, związek uniwersyteków 10 kandydatów, komitet olimpijski 1 kandydata i zwłazek towarzystw akcyjnych 1 kandydata.

Antysemityczne wystąpienia studentów w Budapeszcie

Z Budapesztu donoszą: Na uniwersytecie budapeszteńskim doszło do poważnych zaburzeń antysemitycznych. Stu-

denci nie dopuścili do sal wykładowych licznych słuchaczy Żydów, przyczem doszło do bójki pomiędzy studentami węgierskimi i ży-

Wielka afera przemysłowa w Warszawie

Z Warszawy donoszą: Afera przemysłu narkotyków zatacza coraz szersze kręgi. Obecnie jest już w tej sprawie zaarrestowanych w Warszawie 12 osób, nadto opieczetowanych 2 składy apteczne. Jak się okazuje, przemysłnicy przywozili towary drogą na Gdynię. Równocześnie zlikwidowano na Pomorzu szakę przemysłników kokałny, osadzając w aresztach 4 osoby. Ze względu na dobro śledztwa, bliższe szczegóły trzymane są jeszcze w tajemnicy.

W miarę jedzenia apetyt rośnie

Dzienniki koncernu prasowego Hearsta donoszą, że Hitler zażąda wkrótce zmiany klauzul Traktatu Wersalskiego, dotyczących zbrojeń na morzu. Rząd Rzeszy domagać się będzie pozwolenia na budowę łodzi podwodnych w celu ochrony wybrzeża bałtyckiego oraz na budowę 2-ech krążowników o pojemności ponad 10 000 ton.

Biała śmierć w Mandżurii

Z Charbina donoszą, że w Mandżurii panuje niezwykle silne mrozy. W pobliżu miejscowości Czin-Gar zmarł na śmierć oddział wojsk mandżurskich w liczbie 22 ludzi.

Żnak czasu

Ze Lwowa donoszą: W sobotę popołudniu odbyło się tu walne zebranie Izby Adwokackiej. Do władz Izby wybrano 40 Żydów, 19 Polaków i 7-miu Rusinów.

Humor

IDEALNA PARA.
— Ci Miłniccy to idealna para. Jakikolwiek temat przedyskutować z nimi zawsze będą jedno go zdania.
— Naturalnie ... tej zdania.

ZBYT DOSŁOWNIE TŁOMACZY.
Pewnemu codzienniecowi wytłomaczono, że wyrażenie „mieć świńnię” znaczy mieć szczęście. Pewnego razu na łednem przyjęciu pyta go pan domu czy tańczy! już z jego córką.
— Nie — odpowiada zagadnięty z galanterią — jeszcze tej świni nie miałem.

PRZEDZIAŁ.
— No i cóż, czy Alfred zawsze jeszcze czesze się z przedziałem na środku głowy?
— A jakże, tylko teraz przedział obejmuje przestrzeń całej czaszki.

ZEMSTA.
— Podobno ogromnie nie lubisz Bornisława, dlaczego więc dajesz mu swoją córkę za żonę?
— Bo widzisz w ten sposób moja żona zostaje jego teściową.

możną, młodą panną z finansowych kół, z panną Różą Strońska. Może znasz to nazwisko?

Rzeczywiście. Janusz przypomniał sobie, że tak nazywa się jeden ze znajomych i bogatych fabrykantów.

— Winszuję ci z całego serca! — zawołał Janusz, ściskając ręce kuzyna. — A czy kochasz narzeczoną?

Jerzy zaśmiał się trochę ironicznie.
— Zapewne, że tak — o ile można mówić o miłości, jeżeli się tak mało zna kobietę. Wiesz, że nasz ojciec nie umiał nigdy dobrze gospodarować; majątek nasz jest okropnie zadłużony i jedyny syn i spadkobierca musi szukać ratunku w małżeństwie.

— Mam nadzieję, że będziesz zadowolony — rzekł serdecznie. — Właściwie, to ja jestem powodem twojego nieszczęścia. Słyszałeś zapewne, że ojciec mój wydziedziczył mnie, na korzyść waszej rodziny. Gdyby dzięki namowom Sydonji nie był mi przebaczył na krótko przed śmiercią, byłbyś dzisiaj panem tej willi, podczas gdy...

Jerzy przerwał mu szybko.
— Nie mów o tem, Januszu! Zajmujesz miejsce, które ci się słusznie należy. My bylibyśmy tutaj tylko uzurpatorami... oczywiście w wypadku, gdybyśmy byli objęli dziedzictwo i wypędzili stąd ciebie.

A chyba nie przypuszczasz, Januszu, by kuzyn twój mógł w ten sposób z tobą postąpić?
Niewidomy uśmiechnął się lekko.

— Ty zaś nie przypuszczasz chyba, że byłbym wziął to, co ojciec mój przekazał wam w testamen-

ślubną suknię dla swej własnej rywalki, która ją usunęła z należącego jej stanowiska.

Ileż lez spadło wtenczas na jedwabną tkaninę! Jedyną pociechą w tych dniach pełnych męki, były dla niej dzieci.

Staś wyzdrowiał już zupełnie po nieszczęśliwym wypadku, a ponieważ Sydonja wszystkim prawie swój czas poświęcała narzeczonemu, nie miała nic przeciwko temu, że Olga zajęła się dziećmi. Można jej było zaufać, a i dzieci przywiązały się do niej bardzo.

Musiła jednak być ostrożną. Bo coby się stało, gdyby Sydonja spostrzegła kiedy, jak pieściła i całowała dzieci, płacząc gorzko!

Serce jej się rozdzieralo, gdy dzieci już teraz na życzenie baronówny, nazywały Sydonję „mama”...

W tych dniach do willi Dębskich przybył niespodziewanie gość.

Pewnego pięknego wiosennego dnia przed willą zatrzymał się automobil, z którego wysiadł wysoki, smukły mężczyzna; delikatna, poważna jego twarz okolona była jasno blond brodą.

Szczególnie sympatycznymi w tej arystokratycznej twarzy, która zdradzała rodzinne rysy Dębskich, były niebieskie poczciwe, a przytem wesołe oczy.

Gościem tym był hrabia Jerzy Dębski, cioteczny brat Janusza, który przybył powinszować swemu kuzynowi zaręczyn, a zarazem zaznajomić się z przyszłą bratową.

Obaj kuzyni byli towarzyszami dzieciństwa, lat, razem też uczęszczali do gimnazjum.

Harfowa i detaliczna sprzedaż wyrobów tytoniowych

Jak się dowiadujemy, dyrekcja monopolu tytoniowego zaczęła wzywać do zawierania nowych umów tych dotychczasowych hurtowników, których powiadomiła już o zamierze dalszej współpracy. Hurtownicy wzywani są kolejno w oznaczonych terminach. Przybywanie do Warszawy w innych terminach lub bez wezwania, jest bezcelowe. W związku z sytuacją, wytworzoną w tej dziedzinie handlu przez skasowanie koncesji, Związek detalistów tytoniowych zwołał do Warszawy na dzień 3 grudnia br. zjazd sprzedawców.

30 milionów złotych na budownictwo mieszkaniowe

Na ostatnim posiedzeniu komitetu ekonomicznego Rady ministrów rozpatrywano była m. in. sprawa budownictwa mieszkaniowego. Jak się dowiadujemy, na sezon budowlany 1934-35 wyasygnowanych ma być 30 milionów zł. Z kredytu tego korzystać będzie w pierwszym rzędzie drobne budownictwo mieszkaniowe drewniane i murowane. Następnie udzielane będą pewne sumy na finansowanie przebudowy większych mieszkań na mniejsze. Stwierdzono bowiem, że w wielu większych miastach mieszkania wielopokojowe stoją próżno, nie znajdując amatorów, natomiast brak jest mieszkań małych. Dalej udzielane będą kredyty na dokończenie rozpoczętych już budów większych.

Amundsen żył jeszcze w roku 1929

Na wyspie Aleksiego, w okolicach podbiegunowych, znaleziono notatkę z obserwacjami meteorologicznymi i uwagami w języku norweskim. Zdaniem ekspertów, notatki te są poczynione ręką Amundsen. Na jednej ze stronki znajduje się data: 20 maja 1929 r. Wynikałoby stąd, że Amundsen żył jeszcze w roku 1929, po swoim zaginięciu wśród pustyni polarnych. Amundsen wyleciał na samolocie Lotham z Troasme 18 czerwca 1928 r. w towarzystwie kapitana francuskiego Guilbeaux. Od tego czasu ślad jego zaginął.

Odpowiedzi Redakcji

I. Dab. 1) O ile śmierć męża nastąpiła w związku przyczynowym z jego poprzednim wypadkiem, to Pani przysługuje prawo do zaopatrzenia, w przeciwnym razie — nie. Przedtem jednak lekarz musi Panią uznać w 2/3 za niezdolną do pracy. 2) 9 złotych 58 gr.

SMP. Imielin. Zbyt spóźniona. Nie możemy zamieścić.

J. F. Pawłow. Z odpowiednim wnioskiem zwrócić się do najbliższej rzeźni miejskiej.

S. O. S. 9.: Z stanu faktycznego przedłożonego przez Pana niemożliwym jest się zorientować, o co idzie. Należy stan faktyczny dokładnie przedstawić oraz podać wyrok S. O. w Katowicach.

W. P. Pszczyna: Należy się zwrócić w niniejszym wypadku do Zakładu Ubezpieczeń w Król. Hucie.

Nr. 50: Milcząc się Pan zgodził na płacenie czynszu w wysokości 65 zł. wobec czego zwrotu Pan nie może żądać.

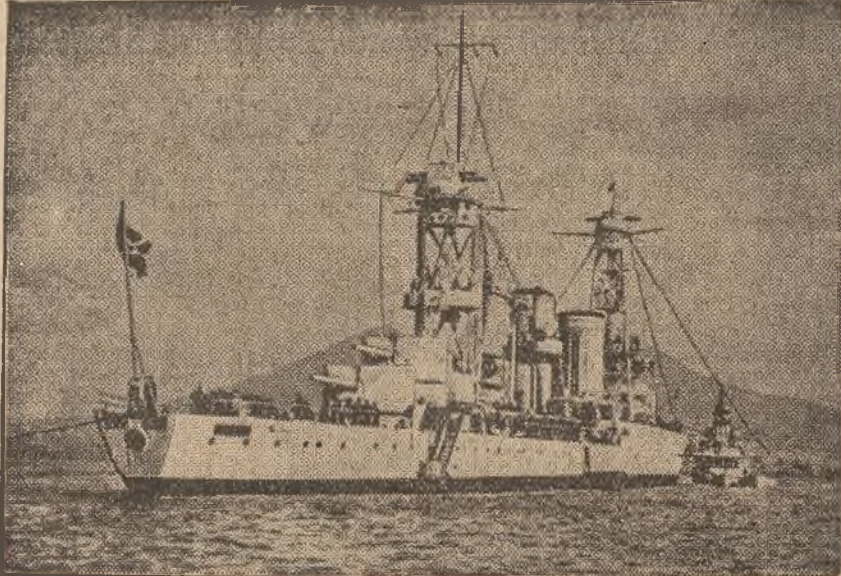
9-letnia żona starego Araba

Ciężkie położenie kobiet malajskich

W większości krajów azjatyckich położenie kobiet jest dotychczas bardzo ciężkie. Szczególnie ciężkie jest położenie kobiet w Indiach Holenderskich. Wy-

mowna ilustracją stosunków tamtejszych służyć mogą dwa wypadki, o jakich doniosły ostatnio dzienniki holenderskie.

Pewien Arab na Sumatrze pojął za żo-

Eskaadra sowieckiej floty wojennej zwiedza porty włoskie. Na rycinie powyższej dwa rosyjskie krążowniki: „Czerwona Ukraina” i „Profintern” w porcie neapolitańskim.

Drohobycki kontroler skarbowy Jak sprytny oszust wyłudził 7 worków soli

Drohobyckie władze policyjne prowadzą dochodzenia w ciekawej sprawie, przypominającej tak dobrze znane epizody z Gogolowskiego „Rewizora z Petersburga”. Do Karola Orzecha w Drohobyczu przy ul. św. Jura 32 zgłosił się elegancko ubrany pan, z teczką w ręku, w towarzystwie dwóch jeszcze męczyzn. Byli to Franciszek Zabitko, Władysław Wysłatecki i Pańko Maligówka, wszyscy z Solca w pow. Drohobyckim. Zabitko przedstawił się jako komisarz Kontroli Skarbowej i zażądał wydania 7 worków soli, zostawionych przez Frienera Fiszla ze Solca.

Orzech o zostawionej soli nic nie wiedział i dopiero żona objaśniła go, że kupiec Fiszel, jadąc furmanką przez ul. św. Jura, miał wypadek ze złamaniem osi u wozu, wobec czego poprosił ją o przechowanie 7 worków zboża, na co ona się zgodziła, nie wiedząc o tem, że w workach znajduje się sól.

O wypadku tym wiedzieli trzej wymienieni osobnicy. Podzielili oni rolę między siebie w ten sposób, że pierwszy, jak już podaliśmy, odgrywał rolę komisarza Kontroli Skarbowej, drugi furmankę, a trzeci stał na czatach. Na żądanie Zabitki Orzech wydał sól, przy czym Zabitko w czasie ładowania groził Orzechowi wielką karą za niedozwolone przechowywanie soli, tak, że Orzech ofiarował mu nawet dać 30 zł. za zatajenie tej sprawy. Zabitko jednak z oburzeniem propozycję tę odrzucił.

Wtedy przystąpił do Orzecha Wysłatecki, który oświadczył, że grozi mu kara do 500 zł. i dlatego doradzał mu, ażeby zapłacił 500 zł. Zabite, a on postara się sprawę zatuzować. W pierwszej chwili Orzech chciał postarać się o 500 zł. i w tym celu naradzał się z swoimi synami, którzy wówczas byli obecni, ale ci odradzali mu mówiąc, że ojciec żadnej winy nie ponosi, więc nic mu nie grozi.

Ostateczny rezultat był ten, że trzech osobnicy zabrali sól. Gdy kupiec Fiszel przyszedł po sól, dowiedział się o całym wypadku. Następnie jego doniesienia i Orzecha, policja przeprowadziła dochodzenia, które wykazały, że owi osobnicy są zwyczajnymi oszustami. Zabitko i Wysłatecki zostali aresztowani i osadzeni w więzieniu sądowym w Drohobyczu. Maligówka dotychczas się ukrywa. Obaj oresztowani sprzedali sól za 30 złotych.

Ofiara ślizgawki

Tragiczny wypadek zdarzył się we wsi Słupsk pod Radzyminem. Mieszkancka tej wsi, 14-letnia Janina Ważkowska, ślizgała się na rzece, pokrytej cienkim lodem. W pewnej chwili lód załamął się i dziewczynka wpadła do wody. Dopiero po kilku godzinach stwierdzono jej nieobecność. Po dłuższych poszukiwaniach wydobyto zwłoki Ważkowskiej.

no 9-letnią dziewczynkę, a chociaż zarówno ta ostatnia jak jej rodzina, a nawet przedstawiciel władzy holenderskiej przeciwstawiali się temu związkowi, nie byli jednak w stanie zapobiec mu, ponieważ prawo miejscowe pozwala wierzycielowi w razie niewypłacalności dłużnika na zafantowanie bądź dłużnika, bądź kogoś z członków jego rodziny aż do czasu uszczenia, względnie umorzenia długu. Ową Arab przeto wybrał jako sposób umorzenia długu — małżeństwo z 9-letnią dziewczynką.

W innym znowu wypadku pewna kobieta z Medany, wychodząc za mąż pożytyła 260 guld. holenderskich dla złożenia wymaganego przez prawo posagu, a ponieważ po pewnym czasie nie była w stanie długu tego uiszczyć, przeto wierzyciel... zafantował ją i przez trzy lata trzymał u siebie, traktując ją gorzej niż niewolnicę. Maltretowana nielitościwie kobieta, nie mając sposobu spłacenia długu, odebrała sobie życie.

Podobne wypadki są w Indiach Holenderskich na porządku dziennym, a władze holenderskie nie są w stanie zmienić tych stosunków.

Uboży starosta i bogata służąca

Z Warszawy donoszą: W Sądzie Okręgowym rozpatrywano w wtorek sprawę majątkową między jednym z starostów powiatowych p. S. a jego żoną w sprawie wspólnego majątku, wartości kilku dziesięciu tysięcy zł. Sensacją w tej sprawie była prośba starosty o przyznanie mu prawa ubogich, gdyż pobiera on tylko 500 zł. miesięcznie i niema z czego płacić kosztów sądowych. Sąd Okręgowy prośbę pana starosty uwzględnił.

Równocześnie w Sądzie Grodzkim wystąpiła służąca K. przeciwko domniemanemu ojcu swego nieślubnego dziecka ze skargą o alimenty. Złożyła ona prośbę o przyznanie prawa ubogich, wykazując, że jako posługaczka zarabia 50 zł. miesięcznie, a z tego 30 zł. musi płacić za dziecko. Sąd Grodzki prośbę służącej odrzucił. Powodem odrzucenia było to, że „podanie nie odpowiada wymogom”.

Osobliwy rekord

Czternastoletnia Dorothy Schwarze z Milwaukee osiągnęła nadzwyczajne rezultaty w wyszukiwaniu czterolistnej koniczyny. Co oznacza — jak wiadomo — szczęście. Talent i zręczność małej Dorotki pozwoliły jej w ciągu jednej godziny odnaleźć 208 czterolistnych koniczyn podczas konkursu, w którym brało udział kilkanaście osób. Konkurs szukania odbył się na wielkich łąkach obszarach koniczyną. W tym samym czasie znalazła jednak Dorotka jeszcze 54 pięciolistne koniczyny, co wedle wierzeń ludowych przynosi szczęście, oraz 26 sześciolistnych, które zwalniają jakoby zgon.

TU WYCIAC!

— 162 —

W ostatnich czasach stracił się z oczu, zwłaszcza od ślubu Janusza z Olgą, nie wiedzieli nic o sobie. Jerzy wstąpił do wojska i obecnie piastował rangę rotmistrza.

Właśnie znajdował się na urlopie. Nie mógł z niego zrobić lepszego użytku, jak pojechać do rodzinnego miasta, gdzie przy sposobności mógł odwiedzić kuzyna, do którego zawsze czuł wielką sympatię.

W willi Dębskich, gdzie z listu jego wiadziano o jego przyjeździe, przyjęto go z wielką radością i honorami.

Szczególnie Janusz był niewymownie uradowany przybyciem towarzysza dzieciennych lat. Błąda jego twarz rozjaśniła się radosnym uśmiechem, gdy Jerzy wszedł do jego pokoju.

— Jak się masz, Jerzy, stary, zacny przyjacielu! — zawołał Janusz, wyciągając do kuzyna obie ręce na powitanie.

Jerzy stanął przez chwilę na progu, wahał się. Chociaż wiedział o nieszczęściu Janusza, to jednak widok jego wzruszył go bardzo.

Szybko jednak opanował się. Przystąpił do niewidomego i serdecznie uściskał wyciągnięte ku niemu ręce.

— Witam cię, Januszu — rzekł ze wzruszeniem. — Rad jesteś, że mnie widzisz u siebie?

Janusz uśmiechnął się.

— O tak, mój drogi. Po raz pierwszy od pięciu lat ujrzeliśmy się znowu, o ile... — dodał z bolesnym uśmiechem — można mówić o widzeniu u człowieka ślepego.

— 163 —

Andrzej, który bawił przy swym panu i któremu jako swemu dawnemu znajomemu hrabia Jerzy uściłnął rękę, usunął się, aby dwaj przyjaciele mogli rozmawiać bez przeszkody.

Janusz dowiadywał się o zdrowie i losy stryja, Jerzy zaś wieszował mu zaręczyn.

— Jestem ogromnie ciekawy twojej przyszłej żony — rzekł. — Wernerowie to stara szlachta; a baronówna ma być bardzo piękna. Ucieszyłem się serdecznie, gdy się dowiedziałem o twoich zaręczynach. Nie gniewaj się, stary przyjacielu, że poruszam tę drażliwą sprawę, ale wiadomość ta sprawiła mi tem większą radość, że zdawała mi się być dowodem tego, iż się zupełnie wyleczyłeś z cierpień, jakie ci zadała pierwsza twoja żona.

Janusz spuścił głowę.

— Stało się to ze względu na dzieci — rzekł cicho, jakby się chciał usprawiedliwić.

Zapanowało krótkie milczenie.

— I z wdzięczności — dodał. — Trzeba cenić w młodej i pięknej kobiecie to, że się chce zająć biednym, ślepyim człowiekiem i jego dziećmi.

Chcąc nadać rozmowie inny kierunek, ozwał się swobodnym tonem.

— A ty co porabiasz? — ciągnął dalej, nie dając Jerzemu namyśleć się nad odpowiedzią. — Co się z tobą dzieje?

Jerzy zapaliwszy papierosa, którym go Janusz poczęstował, zaśmiał się swobodnie.

— To, co może robić rotmistrz, który zmuszony jest wiecznie opętać się swym wierzytelom. Przed czternastu dniami zaręczyłem się z za-

Humor

ZA WIELKIE WYMAGANIA.

Bil: — Mojem marzeniem Mary jest mieć żonę łagodną, skromną i gospodarną.

Mary: — Znam taką. Dam ci adres swojej babki.

SZKOŁA STENO-TYPISTEK.

— No i cóż dyrektorze, jak się powodzi pańskim uczniom, czy patent daje im zarobek?

— O tak, 60 proc. wyszło za mąż za swoich szefów.

TEŚCIOWA

Żona: — Wiesz, mama mówiła mi, że o mało co umarła wczoraj ze śmiechu po tych śmiesznych historyjkach, jakie jej opowiadałeś?

— Czy tak? Jak to dobrze, że znam jeszcze śmieszniejsze.

WŁAŚCIWY ZWROT.

— Przyjmij mój drogi Marjanie szczerze wyrażony współczucie z powodu śmierci twojej kochanej ciotki, jak słyszeliśmy, napisała ci znaczny majątek — serdecznie tego gratuluje.

SPORT i KULTURA FIZYCZNA

Hokeiści opawscy w Katowicach

Mecze 2 i 3 grudnia

ślaski Okręgowy Związek Hokeja na Lodzie, pragnąc wypełnić program sportowy najbliższych dni, organizuje dwa atrakcyjne spotkania hokejowe, z pierwszorzędną drużyną Troppauer Eislaufverein z Opawy (Czechosłowacja). Spotkania te odbędą się w dniach 2 i 3 grudnia br. Przeciwnikiem gości będzie w jednym dniu doskonała drużyna KS. Cracovia, w drugim zaś reprezentacyjny zespół Śląska, złożony z najlepszych graczy drużyn śląskich.

Zaznaczyć należy, że drużyna Opawska przedstawia czołowy zespół Czechosłowacji, który w zeszłorocznych mistrzostwach Państwa przegrał do mistrzowskiego zespołu Eu-

ropy LTC, w Pradze, ledwo w stosunku 1:0. Zawody te zapowiadają się wręcz rewelacyjnie i zapewne wzbudzą szerokie zainteresowanie wśród zwolenników hokeja lodowego.

Przeciw Polsce - najsilniejsza drużyna Rzeszy

Jak już podawaliśmy w poniedziałkowym numerze, kapitan związkowy p. Birmel ustalił skład ostateczny niemieckiej reprezentacji piłkarskiej na mecz Polska — Niemcy 3 grudnia na stadionie Post (w Poczdamie) o godz. 14-tej w Berlinie, a mianowicie: Jakóbs (Jahn Regensburg), Haringer (Muenchen 1860), Kauzo (Hertha BSC, Berlin), James (Fortuna Duesseldorf), Bender (Fortuna Duesseldorf), Appel (BSV 92), Leher (Schwabens Augsburg) Lachner (Muenchen 1860), Hohmann (VfL Benrath), Rasselberg (VfL Benrath), Koberisky (Fortuna Duesseldorf). Rezerwowi: — Riehl (Rafatz SV), Emmerich (Tennis-Borussia), Rafatz (Ballendat), Noack (Hamburger SV).

W skład drużyny niemieckiej wchodzi zatem sześciu graczy z drużyny, która niedawno pokonała Szwajcarię 2:0.

Związek niemiecki organizuje w piątek na dworcze Friedrichstrasse o godz. 19.27 przyjęcie powitalne drużyny polskiej, która zamieszka w hotelu Russischer Hof. W sobotę odbędzie się wycieczka i zwiedzanie miasta, przyczem drużynę polską oprowadzać będzie we własnej osobie komisarz sportowy, Niemiec von Tschammer-Osten. Nadto w sobotę odbędzie się przyjęcie w polskim po-

stelswie, a w niedzielę wieczorem bankiet wydany przez związek piłkarski.

Mecz transmitowany będzie przez Polskie Radio przez pierwsze 10 minut i przez ostatnie 20 minut. Przy mikrofonie dr. Mielech.

Niemiecy piłkarze rozegrali dotychczas 96 meczów między państwami, wygrywając 33, remisując 21, a przegrywając 42. Stosunek bramek 209:217 na korzyść Niemiec. Niekorzystny bilans wynika głównie z porażek przedwojennego okresu. W okresie od r. 1919 Niemcy rozegrali 66 meczów z czego 27 wygrali, 16 remisowali a 23 przegrali. Stosunek bramek 137:121 na korzyść Niemców.

Ostatnio Niemcy rozegrali trzy mecze, wygrywając z Belgią 8:1 (!), remisując z Norwegią 2:2 i bijąc Szwajcarię 2:0. Najwięcej meczów Niemcy rozegrali z Szwajcarią, a mianowicie 18, z czego wygrali 12, z Holandią grali 13 razy, a z Węgrami 10, mając w obu wypadkach po 2 wygrane i 5 remisów. Z Szwecją Niemcy grali również 10 razy, wygrywając 3 mecze. Największą porażkę Niemcy ponieśli z Anglią (0:6), a największe zwycięstwo z Rosją (16:0). Oba te mecze odbyły się przed wojną.

Kombinowana pięściarska drużyna berlińska w Poznaniu

W dniu 2 grudnia br. gościć będzie Poznań kombinowany zespół berliński, złożony z zawodników klubów „Helios” i „Neukölln”, w którym walczyć będzie kilku znanych niemieckich pięściarzy. Doskonała ósemka berlińska zmierzy się z kombinowaną drużyną „Sokół” i „Drużyny Błękitnej”.

Pięściarze poznańscy ćwiczą bardzo intensywnie pod okiem swych trenerów od dłuższego czasu. To też należy się spodziewać, że nasi zawodnicy stawiają zaciekły opór zawodnikom niemieckim.

Mecz ten rozegrany zostanie w cyrku „Olimpia” o godz. 20.

Sport sowiecki według oficjalnej statystyki

Z oficjalnych sprawozdań organizacji sportowych w Rosji sowieckiej wynika, że liczba osób, uprawiających sporty w ramach organizacji sportowych, przewyższa cyfrę sześciu i pół miliona.

Ćwiczenia fizyczne w szkołach sowieckich są obowiązkowe. W większości fabryk, instytucji i urzędów — ćwiczenia fizyczne dla robotników prowadzone są codziennie — rano, przed rozpoczęciem pracy i w czasie przerwy wypoczynkowej.

Specjalną uwagę zwracają władze sportowe na propagandę Państwowej Odznaki Sportowej, która nosi nazwę „Gotów do pracy i obrony”. W chwili obecnej około miliona osób posiada tę odznakę.

Wszyscy ćwiczący w klubach sportowych znajdują się pod opieką lekarską. Dla przygotowania kadrowi wykwalifikowanych specjalistów

wychowawców i kierowników sportu — istnieją w Rosji cztery specjalne uczelnie o poziomie akademickim i 21 — średnich.

W ciągu kilku ostatnich lat władze państwowe wydatkowały ponad 450 milionów rubli na inwestycje sportowe. Jedną z największych inwestycji będzie wielki stadion w Moskwie. Na stadionie tym znajdzie się kilkanaście boisk mniejszych, z których każde posiadać ma trybunę obłożoną na 10.000 widzów. Boisko główne posiada trybuny na 150 tys. ludzi. Dwa inne wielkie stadiony z trybunami, obłożonymi na 100.000 widzów, budowane są w Lenińgradzie i Charkowie.

Wyrob sprzętu sportowego wybiera duże rozmiary. W bieżącym roku fabryki sowieckie wyprodukowały artykułów sportowych na sumę 120 milionów rubli.

Narciarstwo polskie przed sezonem zimowym

W ciągu grudnia br. ma się pojawić nowe piśmie ilustrowane, wydawane przez Polski Związek Narciarski przez okres sezonu zimowego. Zadaniem tego pisma, które rozესłane będzie bezpłatnie wszystkim członkom Polskiego Związku Narciarskiego, jest zogniskowanie zagadnień teoretycznych i praktycznych polskiego narciarstwa, oraz stworzenie mocniejszej więzi i łącznika pomiędzy zrzeszonymi członkami a Polskim Związkiem Narciarskim. Pismo to zasilił będzie artykułami pióra wybitnych teoretyków narciarstwa. Pismo będzie bogato ilustrowane i niewątpliwie przyczyni się do ożywienia publicystyki i ideologii narciarstwa.

KALENDARZ ROCZNY P. Z. N. Wzorem lat ubiegłych wyszedł z druku kalendarz narciarski, wydany przez Polski Związek Narciarski. Nowością tego wydawnictwa, które liczy obecnie 7 lat istnienia, jest wprowadzenie części praktycznej, w postaci krótkiego kursu jazdy na nartach, zilustrowanego szeregiem rysunków. Nad całością wydawnictwa czuwał red. Stanisław Faecher.

CENTRUM WYSZKOLENIA POLSKIEGO ZWIĄZKU NARCIARSKIEGO W ZAKOPANEM Z początkiem października nastąpiło w Zakopanem otwarcie Centrum Wyszkolania Polskiego Związku Narciarskiego, które ma na

celu stałą opiekę nad grupą olimpijską narciarzy, oraz nad szkoleniem instruktorów i organizacji kursów. Centrum to powinno oddać ogromne usługi przy racjonalnym treningu naszych najlepszych narciarzy, przygotowujących do wszelkich występów zagranicznych, oraz do olimpiady zimowej w Niemczech w roku 1936. Centrum Wyszkolania będzie kontynuowało równocześnie pracę rozpoczętą w roku ubiegłym na obozie instruktorskim, zorganizowanym przez Polski Związek Narciarski.

W grupie olimpijskiej rozpoczął się już trening, przyczem do grupy tej zaliczeni zostali następujący narciarze: Łuszczek, trzej bracia Marusarze Stowiński, Michalski, Lorek, Dawidek, Kolesar, Orlewicz, Sitarz, Górski, Berych, Gawlikowski, Władysław Czech, Gnojek, Giewont Gut - Szczerba, Bochenek, Zakrzewski-Badura, Legęski.

W ramach grupy instruktorskiej Centrum Wyszkolania urządzono już w październiku kurs północników trenerskich.

W czasie świąt Bożego Narodzenia urządzony będzie wzorem roku ubiegłego obóz trenerski.

WYDAWNICTWA SPORTOWE POLSKIEGO ZWIĄZKU NARCIARSKIEGO.

W ramach biblioteki sportowej Polskiego Związku Narciarskiego pojawiła się książka p.

Sport na Śląsku

SMP. ZGODA — J. K. „FORTUNA” CHROPACZÓW 7:0 (5:0)

Powyższe spotkanie dwóch mistrzów rozegrane zostało w ub. niedzielę na boisku w Zgodzie. Gospodarze rozegrali pierwszy swój mecz po zwycięstwie nad Gedania z Gdańka. Mimo tej długiej, bo 3 miesięcznej przerwy, zagrani oni w tym dniu jak w swych najlepszych czasach. Przewodnik Zgody „Fortuna” dopiero przed kilku tygodniami uzyskała tytuł mistrzowski i wogóle była drużyną prawie niepokonaną, a wszystkie swe mecze wygrywała z różnicą 3—4 bramek. Zwycięstwo Zgody jest więc w tym wypadku wielkim sukcesem.

Sport w Zagłębiu Dąbrowskiem NAPAD ZBIRÓW NA SPORTOWCA

W Sosnowcu, miał miejsce krawy napad zbiorów na znanego sportowca p. Witolda Ziolo, Daleka 32, którego pobito tak strasznie że przez kilkanaście dni leżał w szpitalu, będąc między życiem a śmiercią. Napastnik Józef Sitko znany jest policji. Skutkiem pęknięcia czaszki, Ziolo nigdy już nie odzyska pełnego zdrowia. Ziolo znany jest w kręgach sportowych, jako nieprzeciętnej klasy zapaśnik, ostatnio mający tytuł Instruktora Sportowego.

BĘDZIN BEZ BOISKA

Jak nas informują, w ostatnich dniach p. Gutman, właściciel boiska sportowego „Hakoahu”, zawiadomił zarząd klubu, że nie może nadal udzielić placu pod boisko, wobec czego Będzin nie posiada obecnie żadnego boiska sportowego. Z boiska „Hakoahu”, prócz gospodarzy, korzystały kluby Sarnacja i Zagłębianka, oraz wszystkie kluby B i C klasy w Będzinie, jak również niektóre szkoły. Zlikwidowanie zatem tego jedyne go w mieście placu, jest ciosem dla sportowców i niemożliwością prawie zupełnie przedewszystkiem uprawiania piłki nożnej. Na jutrzejszym zebraniu kierownictwo „Hakoahu” omawiać będzie wytworzoną sytuację i przypuszczalnie powzięcie jakieś decyzje posunięcia. Jest prostru nie do pomyślenia, ażeby 40-tysięczne i bogate miasto, jakim jest Będzin, nie posiadało żadnego boiska. Będzin winien posiadać wzorowo urządzone stadion, bo stać go na to, widocznie jednak zagadnienie wychowania fizycznego, jest obce władzom miejskim.

Trening rozgrywek o puchar Davisa

Angielska federacja tenisowa ustaliła już daty rozgrywek o puchar Davisa w roku 1934, a mianowicie: 21—24. 7. finał międzygrupowy między mistrzem grupy europejskiej a mistrzem grupy amerykańskiej, 28—31 7. finał ostateczny między zwycięzcą poprzedniego finału a Anglią.

t. „Narciarska zaprawa biegowa i skokowa”. Autorami tej pracy są: por. Artur Kasprzyk i Bronisław Czech. Książka to jest doskonałym podręcznikiem fachowym i została polecona przez Komisję Sportową PZN ogółowi narciarzy.

DALSZY WZROST POLSKIEGO ZWIĄZKU NARCIARSKIEGO

Łość klubów zrzeszonych w Polskim Związku Narciarskim zwiększa się w dalszym ciągu i w chwili obecnej PZN, grupuje w swym łonie 153 klubów. W sezonie ubiegłym PZN, miał 16 tysięcy zarejestrowanych członków, tworząc w ten sposób obok Polskiego Towarzystwa Tatrzńskiego najliczniejsze polskie stowarzyszenia o charakterze turystyczno-sportowym.

NOWI TRENERZY POLSKIEGO NARCIARSTWA

W sezonie bieżącym Polski Związek Narciarski sprowadza trzech trenerów specjalnych, a to: trenera norweskiego dla trenowania skoków naszych zawodników, trenera austriackiego dla treningu w biegach zjazdowych, oraz trenera fińskiego dla biegów nizinnych. Dwa pierwszy trenerzy trenować będą przedewszystkiem czołową grupę zawodników, którzy wystąpią w roku 1934 na zawodach FIS w Szwecji i w Szwajcarii. Jak wiadomo bowiem zawody FIS ma rozpocząć się w tym roku na program biegów i skoków na terenie Szwecji, oraz biegów zjazdowych na terenie Szwajcarii.

W sezonie bieżącym postanowił Polski Związek Narciarski otoczyć specjalną opieką narciarstwo nizinne, jako narciarstwo typowe dla olbrzymich połaci wschodnich Rzeczypospolitej. Dla obudzenia tego narciarstwa i podniesienia jego poziomu organizuje się w styczniu 1934 specjalny kurs w Białowieży, który da sposobność wyszkolenia kadr naszych narciarzy kresowych pod kierunkiem tak wytrawnego specjalisty, jak fiński trener Lapalemem, Jak wiadomo, Finlandyja rozwinięła najwyżej narciarstwo nizinne.

Sport w Małopolsce

WALNE ZEBRANIE KRAKOWSKIEGO OKR. ZWIĄZKU PIŁKI NOŻNEJ

Zwyczajne walne zebranie KOZPN. odbędzie się w dniu 21 stycznia 1934 r. Miejsce i porządek obrad będzie podany w terminie późniejszym. W związku z tem, rozpoczynają się przedgromadzeniowe konferencje poszczególnych klubów, celem uzgodnienia ważniejszych punktów obrad, a przedewszystkiem ustalenia systemu rozgrywek w poszczególnych klasach.

BUDOWA TORU ŻUŻLOWEGO DLA MOTOCYKLI W KRAKOWIE

Dzięki usilnym staraniom zarządu i komendanta Oddziału Motocyklowego Związku Strzeleckiego w Krakowie, oraz poparciu p. sen. Monde, nastąpi w tych dniach wytyczenie toru żużlowego w obwodzie 560 m. na boisku stadionu wojskowego na Małych Błotkach.

Mamy nadzieję, że władze miejskie i wojskowe pójdą najdalej na rękę, oddziałowi motocyklowemu Związku Strzeleckiego, który własnym kosztem, powyższy tor wybudować zamierza.

OKRĘGOWY ZWIĄZEK TENISA STOLEWEGO W NOWYM SĄCZU

został utworzony. Na plenarnym zebraniu, przy udziale delegata KOZTS. sekr. p. Hochberga. Wybrano nowy zarząd, któremu przewodniczyć będzie p. Krupski.

Tytuł mistrza Nowego Sącza w singlu zdobył Kippel z Makkabi, zaś w dublu Kippel i Freiman również z Makkabi.

W towarzyskim spotkaniu pokonała Makkabi (Kraków) — Makkabi (Nowy Sącz) 4:1.

GRY SPORTOWE W KRAKOWIE

W niedzielę odbyło się zakończenie turnieju siatkówki pań, organizowanego przez T. G. „Sokół”. Zwyciężyła drużyna YMCA, bijąc w finale: Sokół 2:0 (15:5, 15:7). W walce o 3 miejsce Cracovia I pokonała YMCA II 2:0 (15:6, 15:6). Były to jedyny gry stojące na możliwym poziomie. Wyniki innych spotkań: Makkabi I — Olsza II 2:0 (15:5 15:8), YMCA I — Olsza II 2:1 (7:15 15:12 15:3), Sokół I — Olsza I 2:0 (15:6 15:7), YMCA I — Sokół I 2:0 (15:0 15:5), Sokół I — YMCA II 2:0 (15:6 15:9).

W niedzielę rozpoczął się również turniej koszykówki i siatkówki, organizowany przez W. K. S. Wawel o puchar kpt. Fraczkiewiczza. Startują 4 drużyny, a to: YMCA, Cracovia, Wawel i Makkabi, które rozgrywają ze sobą spotkania, tak siatkówki, jak i koszykówki, systemem każdy z każdym, w razie równej ilości punktów rozstrzyga decydujące spotkanie w siatkówkę). Turniej budzi wielkie zainteresowanie, gdyż drużyna YMCA zdobyła puchar już 2 razy z rzędu i gdyby tego roku odniosła zwycięstwo, puchar przypadłby jej na własność.

W niedzielę rozegrano 2 pierwsze spotkania: Cracovia — Makkabi 24:10 (8:5). Spotkanie stało na dość niskim poziomie, jednak niespodziewanie dobra forma wykazała Makkabi, podczas gdy Cracovia grała słabo. — YMCA — Wawel 25:13 (11:11). Przez długi czas wynik spotkania był niepewny, dopiero w ostatnich 10 minutach, YMCA kilkoma ładnymi strzałami, zapewniła sobie zwycięstwo. W YMCA, która grała bez Barana, Czyńskiego i Kukulę, najlepszy byli: Pauli i Jaskiewicz, z Wawelu Pytel.

ZIMOWE MISTRZOSTWA W GRACH SPORTOWYCH

W obecnym sezonie zimowym odbędą się zimowe mistrzostwa w grach sportowych. Obejmą one nie tylko siatkówkę pań i panów, jak w roku ubiegłym, lecz ponadto i koszykówkę.

Najpierw zostaną rozegrane mistrzostwa w poszczególnych okręgach, poczem zwycięzcy okręgowi spotkają się między sobą w meczach finałowych, które odbędą się w lutym 1934 r.

MISTRZOSTWA KLASY A W TENISIE STOLEWYM W KRAKOWIE ROZPOCZĘTE

W sobotę i w niedzielę rozpoczęły się w Krakowie mistrzostwa drużynowe w tenisie stołowym. Wyniki przewidywane, naogół sprawdziły się, jedynie niespodzianką były dwie porażki Wisły, co prawda w wcześniejszych meczach. Rozegrano następujące spotkania: w Krakowie: Makkabi — Ślęza 6:1, Hakoahu — ZTS. 6:1, Hagibor — Wisła 6:1, Hakoahu — Wisła 4:3, Hagibor — ZTS. 6:1; w Tarnowie: Samson — Makkabi 6:1, Makkabi — ZMS. 4:3, amson — ZMS. 5:2.

Przygotowanie planet

W ostatnim roku odkryto 40 nowych małych planet, a wśród nich jedną, zauważoną przez astronoma Dalporta'a, znajdującą się bardzo blisko ziemi, gdyż tylko w odległości 10-15 milionów kilometrów. Ogółem znamy dotychczas 1.223 małych planet, które w mniejszej lub większej odległości towarzyszą nam w nieustannej podróży w przestrzeniach kosmicznych.

Gdzie podziwiają się szpilki

Jakim los jest tych miliardów szpilek, które zostają rokrocznie fabrykowane w wszystkich krajach? Jedno z angielskich pism daje na pytanie to, krótka i zadziwiająca odpowiedź: — Zostają zgubione! Liczba fabrykowanych szpilek jest olbrzymia. W Anglii liczba rzucanych w ślagu roku na rynku szpilek dochodzi do... 54 milionów sztuk. Francja produkuje... 20 milionów. Niemcy... 10 milionów. Stanowi to razem połączoną sumę... 84 milionów szpilek! Gdyby ułożyć szpilki, fabrykowane w ciągu jednego dnia jedną za drugą, to pokryłyby one połowę drogi z Europy do Ameryki. Produkcja kilku tygodni można by opasać całą kulę ziemską.

Szpilki nie zużywały się — zostają one zgubione. Statystycy dowodzą, że w Europie ginie zupełnie ta sama liczba szpilek, jaka zostaje produkowana, t. j. 84 miliony. Gdy obliczymy ludność Europy na 240 milionów, okaże się, że każdy człowiek co trzeci dzień gubi szpiłkę. Fabrykacja szpilek jest szybka i łatwa i nie zbraknie ich zapewne nigdy.

Czy skorupa ziemski się kurczy

Geolog austriacki Alfred Wegener, który zginął w wyprawie naukowej do Grenlandji, twierdził, że lądy ziemskie poruszają się zwolna, to też Ameryka zbliża się stale do lądu europejskiego w takim stopniu, że można to obliczyć. Czy teoria ta jest słuszna, stwierdzą przeprowadzone obecnie przez kierownictwo międzynarodowej organizacji („Commission mixte des Longitudes“) badania pomiarów ziemni. Liczne obserwatoria astronomiczne i meteorologiczne całego świata, według jednego systemu jaknajdokładniej obliczają długość i szerokość geograficzną danego miejsca. Posiadają one do tego rodzaju pomiarów niezmiernie precyzyjne przyrządy. Przez oznaczenie różnicy długości geograficznych pomiędzy poszczególnymi obserwatoriami da się dokładnie określić wymiary kuli ziemskiej. Ponieważ badania tego rodzaju były już przeprowadzane w r. 1926, według teorii Wegenera, Paryż powinien znajdować się obecnie bliżej Waszyngtonu, niż przed 7 laty. Już w końcu bieżącego miesiąca ukończone obliczenia rozstrzygną wiele sposobów naukowych, dotyczących różnych ciekawych teorii.

Z dniem 1-go grudnia br. ogłoszenia drobne do „Siedem Groszy“ przyjmować będziemy po groszy 20 za 1 słowo

Administracja.

Wstrzymać przedstawienie - Sokół przyjdzie

Domcypny figiel córki kupca w Warszawie

Z Warszawy donoszą: — W związku z pobycem głośniego wodza żydowskich sjonistów Nachuma Sokółowa, wydarzył się zabawny incydent o którym szeroko mówią w kołach północnej dzielnicy miasta. Przy ul. Długiej miłośnicy żydowski „Teatr Młodych“, gdzie grają amatorzy, zwołali na niedzielny wieczór „Bundu“. Ostatnio w programie ich idzie z wielkimi powodzeniami żargonowa sztuka „Tancenap“.

rozumieniu z dyrekcją, wstrzymał przedstawienie, a dla Sokółowa przygotowano dwa miejsca w pierwszym rzędzie. Miał kwadrans po kwadransie, a Sokółowie nie zjawiali się. Kiedy zbliżała się godz. 10-ta, a publiczność w niepokoju zaczęła krzyżać coraz głośnie, dyrekcja rozpoczęła przedstawienie. Okazało się, że Sokółowie wogóle nie przyszli i że był to poprostu kawał, zrobiony przez dowcipną córkę znanego kupca z ul. Świętojerskiej Samuela Gruenbauma, która dlatego tylko wstrzymała przedstawienie, ponieważ rodzice jej nie mogli wcześniej wybrać się do teatru (!).

Aparat fotograficzny - karykaturzysta

Znany w Anglii fotograf-reporter, Pointing, który zdobył sobie sławę swymi zdjęciami z pół bitewnych podczas wojny japońsko-rosyjskiej oraz z wyprawy do bieguna południowego, jako towarzysz ekspedycji Scott'a, wynalazł kamerę fotograficzną, która daje zdjęcia-karykatury. Wynalazek Pointinga, dający się zastosować przy każdym aparacie fotograficznym, polega na umieszczeniu w lupie metalowej dwóch specjalnie oszlifowanych soczewek. Po wstawieniu do aparatu tej lupy, zdjęcia nabierają cech karykatury. Różne drobne szczygółki zostają na zdjęciu wyolbrzymione, przedmioty duże — maleją, różne wykrzywienia, zniekształcenia znajdują się tam, gdzie śladu ich nawet nie było. Aparat Pointinga zaczęto już stosować do zdjęć humorystycznych filmowych; próby wypadły bardzo udanie. Zaprotestowali natomiast gwałtownie przeciw nowemu aparatowi i jego zastosowaniu rysownicy-karykaturyści, dopatrując się w tem konkurencji, która wyrządzi im takie same krzywdy, jak muzykom np. kina dźwiękowe i radio.

Najciekawszym jest to, że Gruenbaum, ani jego żona, nie wiedzieli, jak to figiel spłatają ich córka, a ponieważ są zagorzałymi zwolennikami Sokółowa, więc z niecierpliwością oczekiwali ukazania się Sokółowa na scenie. Ponieważ ten kawał wydał się, przeto dyrekcja teatru nosi się z zamiarem wystąpienia na drodze sądowej przeciwko figlarnej Gruenbaumównie.

Pociąg powietrzny

Model „pociągu powietrznego“ wynalazku inż. Waldnera (12-krotnie mniejszy od wielkości naturalnej) osiągnął na półkilometrowym torze próbnym pod Moskwą, szybkość 70 km. na godz. Wobec udanych doświadczeń przystąpiono do budowy normalnego wagonu na 80 osób, oraz próbnego toru długości 20 km., na którym wagon ma osiągnąć projektowaną szybkość 250—300 km. na godz.

Notowania giełdy w Warszawie

dnia 28 listopada 1933 roku.

Papiery państwowe:

3 proc. poź. budowlana	37,80	4 proc. poź. inwestycyjna	zwyčajna 104,00	5 proc. poź. konwersyjna	50,75	
50,75 — 50,50	10 proc. poź. kolejowa	100,25	4 proc. poź. dolarowa	48,25 — 48,60	48,55	
7 proc. poź. stabilizacyjna	53,00 — 53,25	53,00	7 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego	83,25	8 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego	94,00
7 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego	94,00	7 proc. L. Z. Państwowego Banku Gospodarstwa Krajowego	83,25	8 proc. L. Z. Państwowego Banku Gospodarstwa Krajowego	94,00	
7 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego	83,25	8 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego	94,00	4 i pół proc. L. Z. Ziemskie Kredytowe	45,00 — 45,25 — 44,75	

Tendencja dla pożyczek niejednoznaczna, dla listów mocniejsza

Akcje:

Bank Polski 79,00 — 79,50, Starachowice 9,90 — 10,00. Tendencja mocniejsza.

Dewizy:

Belgia 124,00 — 124,31 — 123,69, Holandia 358,45 — 359,35 — 357,55, Londyn 29,29 — 29,43 — 29,15, Nowy Jork 5,76 — 5,79 — 5,73, Nowy Jork kabeł 5,77 — 5,80 — 5,74, Paryż 34,86 — 34,95 — 34,77, Praga 26,43 — 26,49 — 26,37, Szwajcaria 172,70 — 172,93 — 172,07, Włochy 46,88 — 47,00 — 46,76. Tendencja niejednoznaczna.

Waluty:

Marka niemiecka nieoficjalnie 212,60, dolar amerykański 5,70.

Pożyczki polskie w Nowym Jorku:

Poż. Dillonowska 69,50, poź. stabilizacyjna 83,00.

Poznańska giełda zbożowa

dnia 28 listopada 1933 r.

Ceny parytet Poznań.

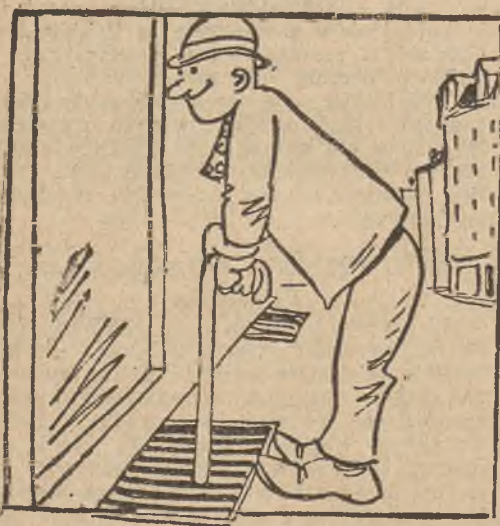
Żyto 14,50—14,75, Pszenica 18,25—18,75, Owies 13—13,25, Jęczmień 695—705 gr. 13,25—13,50, Jęczmień 675—695 gr. 12,75—13, Jęczmień browarowy 14,75—15,50, Maki żytnia 65 proc. 20,75—21, Maki pszenna 65 proc. 29,50—31,50, Ospa żytnia 10,25—10,75, Ospa pszena 0,50 —10, Ospa pszena gruba 10,50—11, Rżepak zimowy 30 —40, Groch Wiktorja 21—23, Groch Folgera 21—23, Orobkowiec 35—37, Mak niebieski 53—57, Ziemiaki fabryczne 20 za kg. proc. 21 gr., Ziemiaki jadalne 4,25—4,50, Wyka latowa 15—16, Peluska 14,50—15,50, Makuch intary 19—20, Makuch rzepakowy 16—16,50, Makuch słonecznikowy 18,50—19,50, Srun Soja 23—23,50, Konieczyna czerwona 170—220, Konieczyna biała 80—120, Konieczyna żółta odłuszczona 90—110, Seradela 13,50—15,50. Usposobienie spokojne.

NIEPOROZUMIENIE.

— Jeśli mi tę kupę śniegu wymieciecie, otrzymacie na wódkę.
— Jaka ilość?
— Przecież widzieliście tę kupę przed domem!
— Mam na myśli wódkę.

Przygody bezrobotnego Froncka

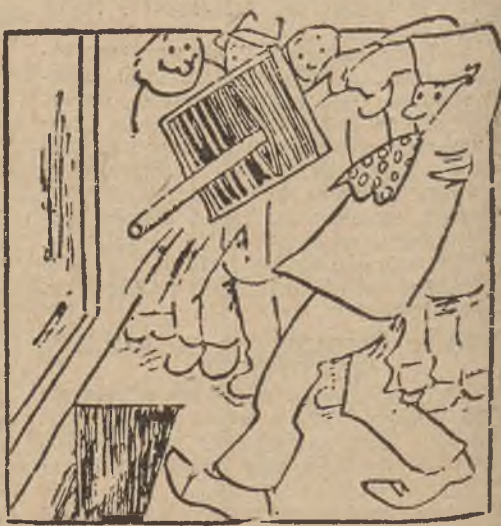
Froncek, chodząc po ulicy, laską oparł się o kratkę, i, wlepiwszy wzrok w wystawę, podziwiał śliczną krawatkę.

Nagle w jakąś szerszą szparę laska Froncka się zapada, więc też wyrwał gębą w szybę, aż mu z głowy „kapluch“ spada.

Tak więc Froncek rozwścieczony ciągnie laskę z całej siły, aż mu z tego wysiłku, nabrzmiały na skroniach żyły.

Nagle szarpnął, jeszcze mocniej, aż laska się skrzywiła, ale przytem cała kratka z trotuaru wyskoczyła.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY“ wynosi	zł. 2,31
W kraju z przesyłką pocztową	„ 2,31
Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym	„ 2,41

KONTO P.K.O. KATOWICE

Nr. 301.746

CENNIK OGŁOSZEN

1 pole 35 x 67 mm. zł. 15 -
Ogl. drobne 10 gr. za słowo